

Měsíčník MČ Praha 7 – zdarma, prosinec 2016

English summary inside

Tiếng Việt - phía trong

obudovat
obudovat
obudovat
obudovat
obudovat
obudovat
Štastné
a
veselé

Hobulet 12/2016

Měsíčník MČ Praha 7

3 Potkáváme je

Jana Přikrylová, policistka na koni

4 Aktivní 7

Vše, co byste měli vědět

9 What's up

Výběr zpráv v angličtině a vietnamštině

10 Téma

Jak slaví Vánoce lidé ze Sedmičky?

14 Rozhovor

S Olgou Sozanskou o dobrovolnictví

17 Komunita

O sběračích starého železa

18 Kulturní přehled

Přehled kulturního dění na Sedmičce

20 Kultura

Pozvánky na zajímavé kulturní akce

22 Rozvoj

Jak se v DOXu stavěla vzducholod?

25 Ceny Prahy 7

Přehled oceněných osobností

26 Archiv

Mistrovství v hokeji na Štvanici

28 Hyde Park

Názory zastupitelů a občanů

30 Dětem

Zimní hokejové radovánky

31 Stalo se

Co se stalo v listopadu a nemělo by vám ujít

32 Echo

Jak zapojit občany do věcí veřejných?

32 Info

Další praktické informace

Tak to vidí

Hana Knížová (*1984)

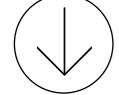
je fotografka, jež pro Hobulet nasnímala portréty do rubriky Potkáváme je a Rozhovor. Vystudovala University of the Arts v Londýně, kde od roku 2010 žije. Její fotky můžete najít v londýnských galeriích nebo v magazínu Dazed & Confused. Vedle komerčního focení módy se věnuje i vlastním projektům, portrétem a sociálním dokumentům. Napsledy vystavovala v Think Tank Gallery v Los Angeles.

Asuka Okajima (*1989)

je japonský umělec, který momentálně žije a pracuje v Praze 7. Po absolvování Akademie výtvarných umění v Tokiu působil v Japonsku a pak se vydal do Evropy. Kromě malby se věnuje sochařství a animaci. Vystavoval v pražské Ukradené galerii, Středočeském muzeu v Roztokách u Prahy a studiu Bubec. Často popijí pivo v holešovických podnicích.

Eva Maceková (*1984)

je ilustrátorka, jež svými kresbami doprovodila rubriku Komunita. Vystudovala ateliér textilního návrhářství a ateliér ilustrace a grafiky na pražské VŠUP. Šije, maluje, kreslí a tiskne. Živelně mixuje různé techniky a s punkovou energií využívá, co jí příjde pod ruce.

Nedostali jste Hobulet do schránky?

Napište nám na redakce@hobulet.cz

Opožděné blahopřání k 17. listopadu

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce
Seznam.cz.

Milí spoluobčané, dovolte, abych vás všechny pozdravil a poblahopřál vám k 27. výročí 17. listopadu. Není to sice letos výročí kulaté, ale zaprvé je to tak významný den, že bychom si k němu měli přát každý rok, a za druhé při současných náladách ve společnosti není úplně jisté, jak dlouho se tenhle státní svátek bude ještě slavit, že.

Naše městská část, tehdy ještě obvod, se do dějin listopadových událostí zapsala velmi významným způsobem. Tehdejší obyvatel ulice Obránců míru (dnes Milady Horákové, dříve též Belcrediho, Krále Jiřího, Letenská a v budoucnu uvidíme), prozatím poslední komunitický premiér Ladislav Adamec se tu ve svém bytě od dvou studentek dozvěděl, jak to opravdu vypadalo 17. listopadu na Národní třídě.

Ve stejném bytě přijal Adamec Michaela Kocába a Michala Horáčka, což byl první krok k jednání s opozicí - a fakticky i k předání moci.

A tady, na Letenské pláni, taky Adamec zažil něco, co jeho předchůdcům opravdu nehzrozoilo. V neděli 26. listopadu ho půlmilionový dav vypískal! Bylo jasné, že je hotovo.

Mimochedom, jak často a rád připomíná prezident republiky, předsedou obvodního národního výboru (bolševická verze starosty) tu tehdy byl mladý nadějný kádr Miroslav Šlouf, a jak rovněž prezident vždy připomínal, lidé ho tu v prvních týdnech po listopadu potvrdili ve funkci. Chci jen říct, že jsem tenkrát bydlel v Praze 10 a nikdo se mě na ně neptal.

Posledních nostalgických těchhle časů jsme se ve volbách zabívali před dvěma lety, symbolicky při výročí čtvrtstoletí té velké slávy. Ale jinak jsme si tu za ty roky vyzkoušeli, co jen šlo: léta úplné dominance ODS, léta blízkého přátelství nejlepších nepřátel z ODS a ČSSD, nakonec velké vyhnání všech a sásku na něco úplně nového. Skoro jako všeude.

A abych nezapomněl: v roce 2002 tu polovinu městské části zničily povodně, čímž stejně jako vedlejší Karlín dostaly Holešovice šanci na nový začátek - a nepromarnily ji. (Výstaviště bohužel úplně.)

A upřímně, čistě mezi námi, mezitím se z téhle čtvrti stalo rychle se gentrifikuje území, které, když vyrazíte někam za Vltavu, má pověst už trochu nesnesitelného, snobského místa, kde se hipster před obchodem s organickými potravinami potkává s občanskou iniciativou a zvesela přehlíží život kdekoliv mimo své tři ulice. Pardon, ale je to tak.

Ale uznávám, že je to pořád lepší než ten Šlouf. ●

Potkáváme je

Život v koňském sedle

Jana Přikrylová je u koní celý život. Od devíti let jezdí, vystudovala chovatelství na střední zemědělské škole a České zemědělské univerzitě a od roku 2009 vede jízdní skupinu Městské policie Prahy 7.

„Rešíme téměř vše, co normální strážník na zemi, snad jen s výjimkou botiček a odtažů. Možná i proto jsme oblíbenější a lidé nás rádi vidí, směje se strážnice, která se sama potýká s problémem, kde v Praze zaparkovat. Do práce totiž dojíždí každý den až od Slaného. Koncept zón je sice fajn nápad, ale bohužel není dokonalý, vyřešit to je ovšem dost oříšek.“

Kromě pochůzek musí strážnice čistit stáje, zajišťovat krmení, výcvik a celkovou péči o koně. „Občas si někdo myslí, že si jen tak vyrážíme na projížďky. Koně ale nelze zaparkovat, vyžaduje každodenní péči. Naše práce je tak i fyzicky dost náročná,“ popisuje séřka sedmi starokladrubáků a devíti strážníků, mezi kterými převažují ženy. Samozřejmostí je i úklid koňských exkrementů. „Vozíme lopatku a při úklidu je využijeme jako hnojivo pro místní zelen. Na rozdíl od státní policie, která si ze stáje přivolá vozidlo na úklid.“

Jízdní skupinu městské policie mají kromě Sedmičky také v Praze 1, 5 a 11. Kůň strážníků slouží především jako dopravní prostředek, díky kterému se dostanou i do odlehlejších a špatně přístupných koutů města. Pravidelně se tak procházejí Drahanské údolí, Trojská kotlina a další chatové oblasti. Jana Přikrylová má nejradší Stromovku, kde nejčastěji řeší volný pohyb psů. „Lidé si možná myslí, že je zbytečně otravujeme, ale v parku jsou opravdu i ti, kteří se psům bojí. Měli bychom být k sobě ohleduplnější,“ říká strážnice, která se vždy snaží najít smírné řešení. „Je něco jiného, když člověk svou chybu uzná, než když se vás snaží mermomoci přesvědčit, že má pravdu, nebo nechce spolupracovat. Pak je pokuta na spadnutí.“ Samo není žádná světice. „Pokutu jsem platila, samozřejmě, třeba za špatné parkování.“

Koně jsou pro ni stejně jako pro většinu jejich kolegů opravdovou vásní, a to i přesto, že kvůli nim skončila už třikrát na operačním sále. „Je to jen zvíře, do hlavy mu nevidíte, byla to vždy nešťastná souhra okolností.“ S přítelem má doma dva české teplokrevníky - Figara a Princeznu, kteří jim prý koukají ze zahrady přímo do obýváku. A v sedle tráví i dovolenou. „Spolu s kolegy vyrážíme každoročně na vandry, v léte jsme na koních prošli Rakovnicko - samozřejmě bez uniformy.“ Koně ale nejsou jedinými zvířaty, o která se stará. „Při škole jsme jezdili na praxi do zoo ve Dvoře Králové. Původně jsem chtěla pracovat u zebry, ale přidělili mi místo v teráriu a já jsem se do plazů naprostota zamívala.“ Kromě dvou psů a slepic má tak doma i tři krajty zelené. ●

Text - Klára Janicki, Foto - Hana Knížová

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Čas adventu

Sloupek Jana Čížinského
Autor je starosta Prahy 7

Mili sousedé, začíná adventní doba, čas přípravy na vánoční svátky. Připravit se můžeme tak, že si uklidíme, ale také tím, že se uvedomíme důležitost dobrých vztahů mezi lidmi a mezi sousedy. Letos chceme předvánoční úklid využít k pomoci dětem. Pokud budete uklízet, což bude asi tak trochu každý, a najdete hezké nepotřebné plyšáky, přineste nám je na radnici do mé kanceláře. Mimo jiné je využijí i hasiči, kteří je budou dávat dětem při bouskačkách a jiných zásazích. Děti pak obrátí svou pozornost k plyšákoví a snáze přeckají náročnou situaci. Ve spolupráci s Charitou pak naš úřad opět mezi vámi hledá štědré dárce, kteří by splnili přání dětí ze sociálně slabších rodin. Informace najdete v tomto čísle Hobuletu. Obě akce mají uzávěrku 10. prosince. Praha 7 má navíc nově v Bio Oko i svou lednicí, kam mohou lidé nosit suroviny, které již nespotřebují a které opět pomohou lidem v nouzi. V polovině listopadu udělilo naše zastupitelstvo přes třetí ocenění lidem, kteří se nějakým způsobem podílejí na zlepšování naší čtvrti. Oceněni byli ti, kteří se této oblasti věnují celý život, ale i ti, kteří zrealizovali jeden konkrétní nápad či pohotově zachránili život jednoho z nás. Přejí vám krásný advent a radostné vánoční svátky.

Hledáme dobrovolníky na posyp ledovky

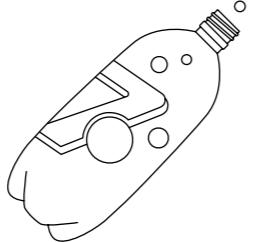
Praha 7 se připravuje na kalamitní situace, které mohou nastat během zimního období. Sháná proto další dobrovolníky z řad občanů, kteří by byli ochotní v případě potřeby pomoci s posypem ledovky. Zájemci se mohou přihlásit na emailu: dobrovolnici@praha7.cz či na tel.: 220144069, 220144065.

Zóny se o Vánocích ruší nebudou

Vzhledem k rozšíření parkovacích zón v Praze 8 a v Praze 6, nedojde letos k přerušení modré zóny mezi vánočními svátky a Novým rokem. Rezidenti Prahy 7 by totiž nezaparkovali. Návštěvy mohou v modré zóně parkovat s takzvaným stíracím losem, který je ke koupi v informačních centrech nebo na odělení zóny placeného stání. K dispozici je los s platností dvě hodiny za 120 Kč nebo deset hodin (od 8 do 18 hodin) za 400 Kč. Zaparkovat lze také v takzvané oranžové zóně, kde je parkování ve všední den od 18 do 8 hodin ráno a o víkendech a svátcích zdarma.

Osvěžení v ulicích?

V ulicích Sedmičky se nachází hned několik starých pump na vodu, jako například kousek od křižovatky ulic Veletržní a Dukelských hrdinů. Pumpy jsou nefunkční, ale radnice by jejich provoz ráda obnovila. Pomozte nám zmapovat všechny pumpy na Sedmičce. Víte o nějaké pumpě ve svém okolí či vnitrobloku? Své tipy pište na email: knitlj@praha7.cz. Děkujeme.

Podnikavá 7 zná vítěze

Praha 7 zakončila první ročník podnikatelského inkubátoru Podnikavá 7. Cyklus přednášek a workshopů, který měl za cíl podporit začínající podnikatele z Prahy 7, vyvrcholil vyhlášením nejlepších podnikatelských záměrů. Vítězný projekt představil Petr Andrs s inventurními váhami pro gastronomické podniky. Na druhém místě skončil tým projektu Obal.me, který vyrábí obaly na tablety Apple. Třetí místo obsadila Lucie Levinská se svou značkou Eat In Peace připravující zdravé svačinky.

Co nového na radnici?

O čem vedení radnice rozhodovalo v uplynulých týdnech? Podrobné informace o činnosti Rady MČ Praha 7 naleznete na internetových stránkách www.praha7.cz v sekci Usnesení rady a zastupitelstva.

Kdo je nejlepší na Sedmičce?

Vážení občané a místní podnikatelé, městská část bude v lednu a únoru opět pořádat soutěž o nejlepší podnikatele z Prahy 7 ve vybraných kategoriích. Přejete si, aby se vás oblíbený podnik nebo obchod soutěže zúčastnil? Pak ho v průběhu prosince navrhnete do soutěže prostřednictvím webové stránky www.nejlepsinasedmicce.cz, na které se dozvítí i všechny podrobnosti o soutěži.

Radnice shání plyšáky pro hasiče

Pokud by vám doma po vánočním úklidu zbyly nepotřebné plyšové hračky, přineste je prosím na radnici Prahy 7 (kancelář č. 220, 2. patro, sekretariát starosty) nebo do informačních center Prahy 7, aby mohly dál dělat radost. Radnice pořádá adventní sbírku plyšáků pro hasiče, policisty a záchrannou službu. Ti je pak dávají dětem při dopravních nehodách nebo jiných krizových situacích a zmírní tak dopady na jejich psychiku. Děkujeme.

Magistrát schválil rozpočet

Magistrát hlavního města Prahy už zná návrh rozpočtu na rok 2017. Počítá se s výdaji ve výši 62,2 miliardy a příjmy 47,2 miliardy korun. Proinvestovat by se mělo více než 14 miliard korun, vůbec nejvíce má pak směřovat do stavby Ústřední čistírny odpadních vod na Císařském ostrově. S dalšími investicemi v rámci stovek milionů se počítá na revitalizaci Výstaviště či rekonstrukci Šlechtovky.

Kompostéry zdarma

Radnice Prahy 7 nabízí zdarma čtyři kompostéry. Pokud máte zelený vnitroblok a chcete snížit množství odpadu a ještě získat kvalitní zeminu, neváhejte a kontaktujte Nelu Slabou z odboru životního prostředí, tel.: 220144155, email: slaban@praha7.cz, kancelář č. 244.

Se starostou u stolu

Také v prosinci máte možnost setkat se se starostou a zeptat se na všechno, co vás zajímá. Potkáme se ve čtvrtek 8. prosince v 18 hodin v Café Letka (Letohradská 44). Jana Čížinského tentokrát doplní zástupce starosty Kamil Vavřinec Mareš, v jehož kompetenci jsou majetek, byty a nebytové prostory v Praze 7.

Najdou se další pohádkoví seniori?

Obecně prospěšná společnost Mezi námi působí na Sedmičce déle než dva roky. V projektu Povídaj propojuje seniory z pečovatelského centra s dětmi z mateřských škol. Společně zpívají, malují a tráví čas. „Snažíme se, aby k sobě obě generace našly cestu, aby si předávaly zkušenosti a naučily se vzájemně se obohatovat, respektovat a ctít,“ popisuje koordinátorka projektu Veronika Jeriová. Jejich dalším počinem je projekt Přečti, kdy senioři docházejí do mateřských škol předčítat pohádky. „Pro děti se stanou opravdu pohádkovou babičkou či dědečkem, tedy někým kouzelným a výjimečným. Kontaktem s dětmi se přitom senioři přirozeně přiblíží současně světu dětí a tím mohou zmírnit i svůj případný pocit odcizení ve společnosti,“ míní Linda Obrellová, ředitelka Mezi námi. A zkušenosti zapojených seniorek její slova potvrzují. „Není nic hezčího, než když přijdete do školky a tam vás jášavé víta houf přát, která se celý týden těšíla na vás příchod,“ popisuje své zkušenosti Mirka Burešová. O pohádkové babičky a dědečky je prý v mateřských školách velký zájem. „Dá se říct, že jdou přímo na dračku. Svou oblibu našli nejen u pedagogů, ale zejména u rodičů dětí, protože ne každý má to štěstí, že má babičku a dědečka,“ popisuje Veronika Jeriová. Konkrétně v Praze 7 jsou v projektu zapojeny tři mateřské školy, do kterých docházejí čtyři babičky.

Máte chuť připojit se a stát se členem Klubu čtecích babiček a dědečků? Přihlášit se můžete na tel.: 603 483 487 nebo napište na email: info@mezi-nami.cz. Ten, kdo dává přednost osobnímu kontaktu, může dorazit od 2. do 5. prosince na České Vánoce na Výstavišti, kde Mezi námi pořádá mezigenerační vánoční dílničky. → www.mezi-nami.cz

Adventní pop-up store Art District 7

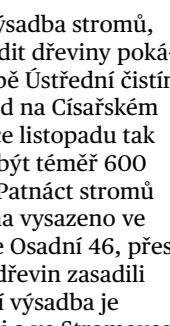
Od 10. do 22. prosince bude denně od 10 do 20 hodin probíhat ve foyer Studia Hrdinů společný předprodej vstupenek, dárkových voucherů a upomínkových předmětů divadel sídlících v Praze 7. Získáte tak přehled o činnosti všech těchto scén a možnost koupit vstupenky jako vánoční dárky na jednom místě. Předprodeje se účastní: Studio Hrdinů, Alfred ve dvoře, Jatka78, La Fabrika, Rock Opera Praha, Studio ALTA, Ty-já-tr a VILA Štvanice. Pop-up store s podporou Art District 7 otevří 10. prosince vánočním bazarem rekvízit a kostýmů z fundusu Studia Hrdinů. Svařák od Café Jedna a dárky s ojedinělými, leckdy absurdními příběhy koupíte právě zde. Výtěžek z bazaru půjde na činnost Studia Hrdinů.

Sousedské vánoční trhy

Pro netradiční dárky, pozdravit sousedy a zahřát se svařeným vínem můžete přijít 17. prosince od 11 do 16 hodin na Řezáčovo náměstí, které opět ožije trhem. Čekají na vás i dílny pro děti, originální gramofonový juke-box, cukroví a jiné výrobky od vašich sousedů, vánoční ozdoby a dárky od charitativních organizací z Prahy 7. A určitě se tu najde i něco dobrého k snědku. Akce nemá komerční charakter, věci lze prodávat či vyměňovat. Zapojit se může opravdu každý včetně neziskových organizací. Pokud máte o účast zájem, ozvěte se na email: marcela.janeckova@gmail.com.

Zažádejte si o dotace

Radnice vypisuje dotační řízení pro rok 2017. Zájemci z řad fyzických i právnických osob mohou žádat o podporu svých projektů v oblastech sport, kultura, životní prostředí, školství, bezpečnost a protidrogová prevence, sociální a zdravotní. Žádosti odevzdějte na podatelně ÚMČ Praha 7 v termínu od 9. do 16. ledna 2017. Vice informací najdete na webu Prahy 7 v sekci Dotace - Dotace pro rok 2017. → www.praha7.cz

Více zeleně

V Praze začala výsadbá stromů, které mají nahradit dřeviny pokácené při přestavbě Ústřední čistírny odpadních vod na Císařském ostrově. Do konce listopadu tak v Praze mělo přibýt téměř 600 nových stromů. Patnáct stromů bylo koncem října vysazeno ve vnitrobloku ulice Osadní 46, přes čtyřicet nových dřevin zasadili na Štvanici. Další výsadbá je plánovaná v Troji a ve Stromovce. Výsadbá v vnitroblocích proběhne na jaře.

Knižní vánice opět v ALTE

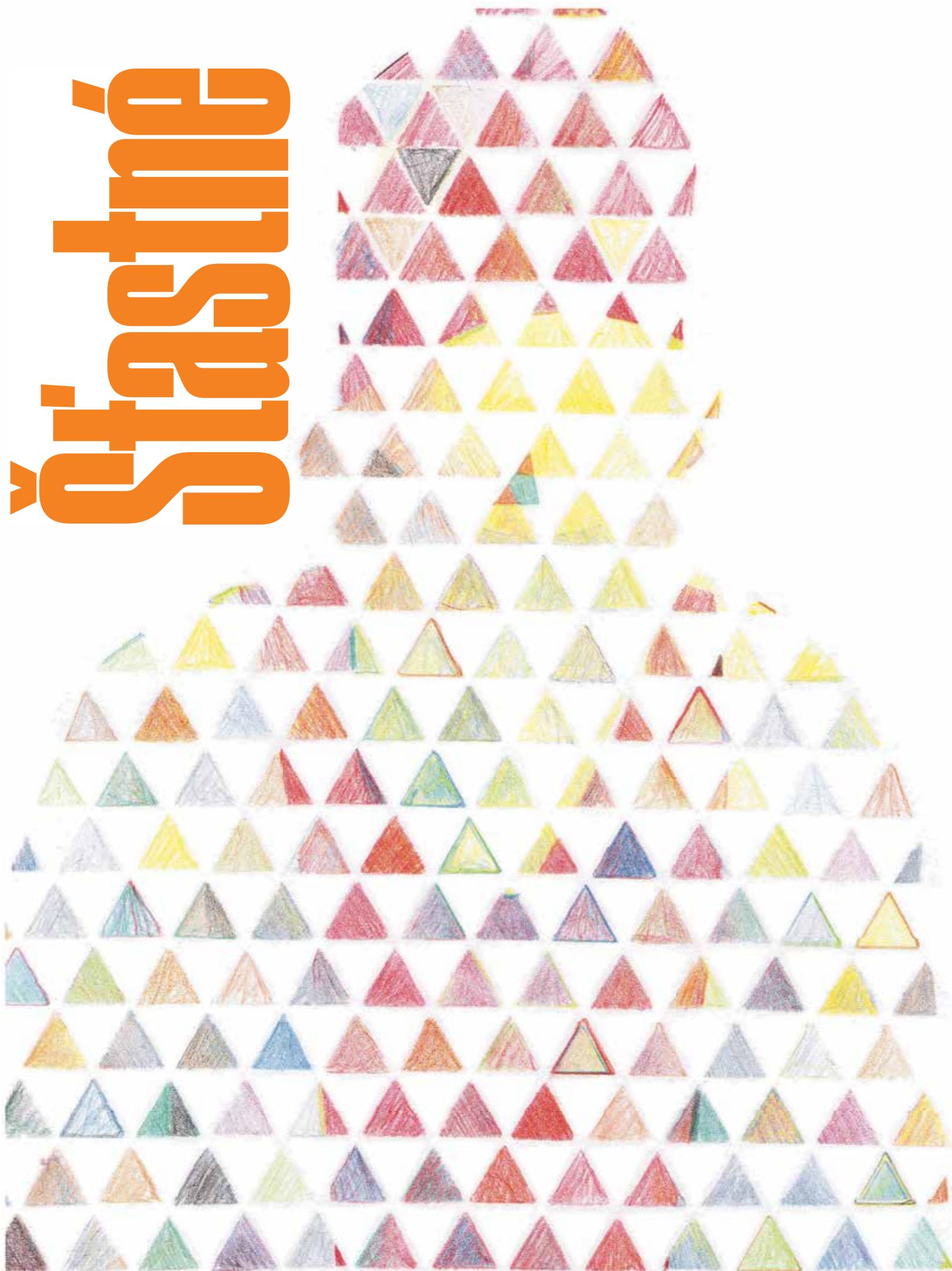
Nevíte, kde nakoupit originální dárky k Vánocům? Letošního zimního knihexu ve Studiu ALTA se zúčastní přes čtyři desítky malých nakladatelů. První prosincový víkend tak bude patřit kvalitní literatuře a designovým dárkům; na své si přijdou i děti, milovníci umění nebo třeba společenských her. V doprovodném programu budou opět kryty knih, debaty, autorská čtení, výtvarné dílny, recylkatura, divadlo, hudba a tanecní představení z repertoáru ALTY. → www.studioalta.cz

V

Vyzdobte Stromovku

V sobotu 17. prosince od 14 do 17 hodin pořádá spolek Tabula Fabula vánoční tvůrčí dílny pro děti a jejich rodiče. „Budeme zdobit vánoční stromky pro zvířátká, vytvářet vánoční výzdobu z přírodnin a na chodníčcích zanechávat vánoční vzkazy a přání pro další návštěvníky obory. Domů se budeme vracet jako vánoční skřítki za tmy, se zpěvem a s lucerničkami,“ láká organizátorka dílen Apolena Vanišová. Z důvodu omezené kapacity dílen doporučujeme předchozí rezervaci místa - kontakt: tel.: 774 893 320, email: artodo@volny.cz. Sraz je u Gotthardské brány ve Stromovce ve 14 hodin. Přispěvek na dílnu činí 90 korun. → facebook.com/tabulafabula.artodo

Štědrý den

a

stromeček s Nepilem

Text – Pavel Vokatý Ilustrace – Asuka Okajima

Vánoce nejsou jen nějakým datem v kalendáři, ale stavem mysli, napsal kdysi spisovatel Robert Fulghum. Zajímá vás, jak je slaví lékař Josef Koutecký, ilustrátorka Kornelie Němečková, farář od Svatého Antonína, bezdomovci Fojtíkovi nebo rodina s pěti dětmi ze Strossmayerova náměstí? Potom čtěte dál.

Pokud byste na Štědrý den v noci zavítali do velkého bytu na Strossmayerově náměstí ke Zdarovi a Michaele Šormovým, našli byste pod vánočním stromečkem místo dárků pět mumií. Jsou to jejich děti, které si před několika lety vymínily, že budou moct každý rok pod stromkem kempovat ve spacákách. Ty jim totiž spolu s termoskami tenkrát přinesl Ježíšek. Slovo dalo slovo, až se z toho stal nový rodinný zvyk. Jde o jednu z mála klidných chvil, které si tato početná rodina během svátků užije.

Zdar Šorm se žíví jako umělecký truhlář a výrobce animačních loutek pro film a reklamu, takže je celý prosinec v jednom kole, aby stihl do konce roku uzavřít zakázky. Michaela, která před mateřskou pracovala jako baristka, se pak stará o domácnost, děti Ronju, Deboru, dvojčata Zdara a Theu, malou Miu, nemocného otce a psa Fida. Jen co si během Štědrého dne trochu oddechnou, začne jim na Boží hod další kolotoč, protože se u nich schází širší rodina. Mají totiž ze všech největší byt. „Přijdu Zdarovi rodiče, sourozenci, jejich ženy a jejich děti, takže nás bývá jednadvacet,“ vypočítává Michaela u dlouhého stolu v kuchyni příbuzné.

Pro stromeček s Nepilem

I tak si ale najdou čas na vánoční zvyky. Svátky pro ně začínají na začátku prosince výrobu adventního věnce. „Je sice dražší než z obchodu, ale už je to tradice,“ popisuje Michaela. Nakoupí chvojí, s dětmi z něj vyrobí věnec, nazdobí ho a přidají svíčky. Věnec pak má celý měsíc čestné místo v kuchyni. Stejně je to i s adventním kalendářem. Při takovém počtu dětí není možné, aby mělo každé svůj, proto mají jeden látkový dohromady. „Dřív jsem ho musela hlídat, aby ho děti nevyjídaly, protože jsem občas našla nějakou kapsu podezřele prázdnou.“ Co ji mrzí, je to, že nestihá poslat vánoční pozdravy.

Den před Štědrým večerem se domů „vrací“ Zdar, který má na starosti výběr vánočního stromku. A protože mají vysoké stropy, chtějí

děti vždycky ten největší. Chodí se pro něj na Letenské náměstí. Do výběru jim mluví také Astrid Lindgrenová s Františkem Nepilem, jejichž vánoční pohádky mají děti naposlouchané. Pokaždé se potom řeší, jestli radši jedličku, smrček, nebo borovici, podle toho, který příběh s jakým stromkem je zrovna doma u Šormových v kurzu. Čas vyjde i na návštěvu vánočního sboru v evangelickém kostele u Salvátora.

Program samotného Štědrého dne se rok od roku mění. Po probuzení posnídá celá rodina vánočku, oblékou se do svátečního a děti s tatínkem začnou usazovat stromeček. „To je velká atrakce, protože přitom Zdar každý rok pravidelně tupí moje nejostřejší nože,“ směje si Michaela. Pak se staví betlém a po něm se jde na procházku. Třeba na Pražský hrad a pak zpátky pěšky přes Belveder na Letnou. Místo oběda drží růst. „Děti nejdí kapra, takže večer vařím norskou rybí polévku z filé, zeleniny, krupicové závarky a smetany. Pak jíme losos. Dáváme si ho jenom jednou ročně na Vánoce,“ říká Šormová, za níž na Štědrý den přichází i její maminka s Maxem, štěnětem od Fida. U stromečku si přečtu úryvek z Bible, zapívají si několik evangelických písni a koledy, co se děti naučily ve škole, a mohou přijít na řadu dárky. Protože některé z dětí ještě neumějí číst, jsou na jmenovkách místo jmen nalepené jejich fotografie. „Po večeru se vyndá cukroví, donese se čaj s citronem, my se Zdarem si dáváme portské nebo kagor, a pak už jenom sedíme, unavení se na sebe díváme a máme radost, že jsme zase všechno zvládli.“

Norská rybí polévka

Na másle se osmaží nadrobnou nakrájenou cibule a kořenová zelenina. Zalije se vroucí vodou, přidá se sůl, pepř, kostky filé, nové koření a bobkový list. Nechá se vařit zhruba hodinu. Pak se ve smetaně rozvedlá trocha krupičky a přilije se do polévky. Před podáváním se do ní zamíchá nadrobnou nasekaná listová petrzel.

Vánoční rošambo

Jen o několik ulic dál bydlí v chýši na břehu Vltavy Miroslav Fojtík s manželkou Janou. Na ulici žijí přes čtyři roky a také se tam letos v létě vzali poté, co Jana požádala Miroslava o ruku přes vysílání v rádiu. I když bydlí v polních podmínkách, slaví Vánoce jako každý jiný. „Buď koupím kapra, nebo se snažím něco chytit ve Vltavě,“ svěřuje se Fojtík nad půllitrem piva. „Jana ho pak obalí, já ho osmažím a připravím salátek. A taky udělám krkovičku.“

I když vaří na ohništi, je gastronomie Miroslavova velká láska. Nedávno třeba pekl na otevřeném ohni perník, až jeho vůně přilákala hlídající policisty a půlka ho v nich zmizela. Další jeho specialitou je pstruh z Vltavy na másle nebo krůta hospodyňka v rumu. Vařit na ohni prý nemí težké, jen se všechno musí víc hlídat kvůli připálení.

Stromeček dřív měli umělý, ale už ho vyhodili, takže si zdobí živé stromy a keře v okolí. Loni k sobě na Vánoce pozvali sousedy Fandu a Honzu, letos už to bude smutnější. Honzu někdo před několika měsíci zřejmě shodil do Vltavy a on se utopil. Jeho tělo se našlo až u Mánesa.

„Dárky si dáváme celoročně, takže na Štědrý den máme pro druhého připravené jenom to, co zrovna potřebuje. Nejsme už malé děti,“ doplňuje Fojtík jeho manželka Jana. A ještě jeden zvyk drží každý rok. „Střílíme ohňostroje. Před rokem jsme udělali takové rošambo, že si lidi v okolí museli myslit, že vypukla válka,“ zubí se Fojtík.

Advent na faře

Když se Jana s Miroslavem v létě brali, objevil se mezi svatebními hosty i farář od Sv. Antonína Pavel Semela, který jako katolický kněz odlišuje advent od vánočních svátků. „Advent je doba přípravy, kdy si připomínáme všechny přísliby příchodu spasitele a ochránce, tak jak se praví ve Starém zákoně. O Vánocích se pak slaví jeho naplnění, tedy narození Ježíše,“ světlík je na faře nedaleko Veletržního paláce.

Nejznámějším adventním symbolem je věnec a jeho světlo, které postupně přibývá na znamení dalšího očekávání. U Svatého Antonína ho vyrábí kostelník, který je původní profesí zahradník. První adventní neděli se také žehnají věnce do domácností. K této době patří takzvané roraty, což jsou staročeské zpívání mše, které se původně sloužily brzy ráno před svátkem. Inspirované jsou texty proroka Izajáše, který v nich podle Semely mluví o příchodu božího zahrádce. „Připravujeme je v koncertně-meditačním provedení u Sv. Klimenta, kde zazní tak, jak byly původně napsané,“ líčí kněz. „Další mše s rozářními zpěvy míváme pro děti. Přespí na faře a pak vyrazí ráno před svátkem s lucerničkami ke Klimentu. Bývá to většinou před poslední adventní nedělí, abychom měli čas zpěvy nacvičit.“

Historický Slovanský betlém s figurkami v národních krojích se u Sv. Antonína odkrývá až na Štědrý den. Dřív byl schovaný v jedné ze zadních místností kostela, dnes má vyhrazenou skříň. „Samotná slavnost narození Pána Ježíše začíná podle liturgického kalendáře

až 25. prosince na Boží hod. Ale oslavuje se i v jeho předečer, tedy na Štědrý den,“ vysvětluje farář. Ten den bývá v půl čtvrté odpoledne první bohoslužba pro rodiny s dětmi, pak Semela zamíří na večeři za svou maminou, aby se v noci vrátil na půlnocný. „Ta mi každý rok leží na srdci. Přemýslím, jak představit poselství Vánoc i lidem, kteří přijdu do kostela jen jednou za rok. Jak mluvit srozumitelně, ale zároveň je vtáhnout do tajemství, které je pro křesťany tak důležité.“ Ten den se také v kostele rozdává betlémské světlo.

Z kostela na běžky

Semela se na Sedmičku dostal po působení ve sborech na Jižním Městě a v Neratovicích. U Svatého Antonína je letos osmým rokem. Z čeho má radost, je akce nazvaná Oběd pro bezdomovce, se kterou původně pomáhal na pražském arcibiskupství a nyní ji přenesl k sobě na faru. „Přiznám se, že vařím rád, ale do vánočních specialit se moc nepouštím. Také proto, že jako kněz chodím hodně po návštěvách za našimi farníky.“

A jak je to s Ježíškem? „Vysvětlení nechávám většinou na rodičích, ale vždycky se snažím dětem vše povídat, že dárky nejsou za odměnu, ale znamením, že nás má někdo rád. U sestry v rodině tak i děti připravují dárky ostatním,“ dodává farář, který když z nej opadnou všechny slavnostní povinnosti, vyráží na Šumavu na běžky nebo si zaběhat s přátele. V nohách už má i extrémní triatlon Ironman, který je poskládaný z tří kilometrů plavání, 180 kilometrů na kole a z maratonu na závěr.

Hobulec prosinec 2016

Štědrodenní šneci

Víra hraje důležitou roli i v životě šestaosmdesátičlenného lékaře Josefa Kouteckého, který stojí za vznikem dětské onkologie v Československu a rád cituje Fulghuma z úvodu. „Advent je pro mě přes veškerý chaos současností duchovní přípravou, zklidněním a usebráním. Kdy víc a kdy naléhavější bychom měli být přístupní opravdovému lidství, vzájemnému pochopení a přátelství?“ ptá se rodák z Hořešovic. Přípravy Vánoc mají v jeho domácnosti pevný rád beze spěchu - nákup dárků, pravá jedlička, svíčky, prskavky, františky, purpura a kadidlo. Nesmí chybět rybí šupiny, stůl plný vánočního cukroví, ořechů, jablk, hroznů, pomerančů, mandarinek, fíků, datlí nebo ananasu. K tomu jablečný závin a láhev punče.

„Stromek zdobím a betlém stavím 23. prosince. Na Štědrý den dopoledne rozvěsim jmeli na všechny lustry a v předsíni pověsim jeden velký trs od stropu. Pokračuju návštěvou hřbitova, a ačkoli držíme půst, poslední léta jsme si zvykli se ženou a teď už jen s dětmi chodit na štědrodenní šnepy do restaurace,“ popisuje své svátky. Na roraty mu nikdy nevyšel čas, protože pracoval v nemocnici už od šesti hodin ráno. Místo toho navštěvuje odpolední bohoslužby u Sv. Jakuba na Starém Městě.

Svá pravidla má i Štědrý večer. Uvozuje ho zazvonění zvonku u rozsvíceného stromku, pak přijde na řadu modlitba, večeře a následně dárky. „Upozornit však musím na večeři,“ líčí. „Od malíčka nemohu jít ryby, a tak zatímco pro milovníky ryb je večeře hodokvásem, já jsem to první zmíněné období života večeřel smažený celer.“ Pak ale podle svých

slov učinil dohodu s Pánem Bohem a ted si doprovádí k večeři obalovaný rízek. Půst se snaží držet celých dvacet čtyř hodin od šesti hodin večeři 23. prosince až do štědrovečerní večeře. Kromě bramborového a pochoutkového salátu u nich doma nechybí ani celerový a fazolový salát. Poslední roky po smrti své ženy tráví Štědrý večer u jednoho ze dvou synů.

Dlouhá léta svým přátelům a známým posílá vánoční a novoroční posełství. Na první straně bývá grafický list, na druhé bilance a poděkování za končící rok a na třetí přání a poslání do roku následujícího. Stejně tomu bude i letos. „Moji přátelé si to zaslouží,“ dodává.

Obalovaný celer s hořčičným překvapením

Bulvy celeru se oloupou a nakrájí na centimetr široké plátky. Ty se pak vaří ve vodě v hrnci se solí a octem. Když jsou měkké, nechají se okapat a vychladnotr. Mezitím se vyselejte vejce s grilovacím kořením. Plátky celeru se obalí v mouce, vejci a strouhance a smaží se do zlatova. Podávají se s hořčičným dipem, který se napadlo třeba tříctřet centimetrů sněhu, tak je člověk našel podle bílých kopečků, „vzpomíná výtvarnice. O mnoho let později, když už žila v Praze, sbírala houby na štědrovečerní polévku před jejich ateliérem na Libeňském ostrově. Tentokrát ale šlo o penízovky sameto-

nohé, které rašíly z pařezu pokácené břízy. Vánoce na Vsetíne měly podle Němečkové svůj pevný rád: tatínek měl vážnou chvíli, kdy držel k rodině i dětem řeč a vzpomínal na zemřelé. Pak přišly na řadu koledy při svátcích, slavnostní večeře s hřibovou polévkou, kaprem a dvěma saláty - valašským a valašským. Ten valašský byl chudší, bez majonézy, ale u Němečkových se stejně jako houbová polévka připravuje dodnes. O půlnoci se šlo do kostela, kde zpívala jejich sousedka Jarmila Šuláková. Druhý den podle pověry vyběhl děti na dvůr zatřást bezem (a zeptat se tak osudu na budoucího milého) a umýt se v potoce. Také se házelo botou smarem ke dveřím, jestli člověk odejde z domu, pouštěly se svíčky a krájela jablka.

Dnes už Němečková tráví svátky s rodinou v Soběslavi, kde má její syn Jan - zakladatel designového studia Olgøj Chorchoj - rodinný dům. Na Letnou se vrací na Štěpána, aby se stihla připravit na silvestrovskou dámskou jízdu. To se vždy sejdé několik kamarádek, výrazí do města na svíčkovou a pak až do večera posedí u ilustrátorky s cukrovým a dobrotami. Jakmile se společnost rozejde, udělá si výtvarnice pohodl. „Obleču se do pyžama, dám si nohy na stůl a obklopím se chutkovkami, jako jsou houbky v octě, různé druhy oříšků a vaječný koňak. Pak si v klidu pustím televizi. Oni sice nic moc nedávají, ale je to pohoda.“

Hřibová polévka ze samot

Do vody se nakrájí brambory a houbky (u penízovek i hřibů), přidají se jedná až dva listy zeleného celeru, pak se zadává máslova jíška a mouka. Kapáni s vajíčkem a moukou.

Chudobný valašský salát

V hrnci se ve slupce uvaří co nejužší brambory typu rohlíčky, pak se oloupou a nakrájí na kolečka. Rozloží se do misy, osolí, přidá se cibule na obloučky, nakrájené kyselé okurky a vajíčko natvrdo. Brambory se znovu prosolí. Na závěr se udělá zálivka - rožčkaře se špek, zálive se přiměřeně vodou, přidá se lžíčka hořčice, cukr, ocet a sůl a salát se jí zalije a promíchá. Nechá se do druhého dne odležet.

Vánočka jedna báseň

V misce se nechá rozpustit droždí s trochou cukru. V plecháčku se rozhrabej půlka hery a tři deci mléka. Vše se smíchá, přidá se jedno vejce a cukr. Pak se do misy sype hladkou mouku tak dlouho, až vznikne těsto. Těsto se nechá vykynout, uplete se vánočka, posype sekanými mandlemi a peče na nižší stupeň pánv až čtvrtě hodiny. Na závěr se ještě horká potřeší.

Psycholožka Olga Sozanská je zakladatelkou Centra pro dobrovolnictví Hestia, které si před osmnácti lety vytklo za cíl zavést v Česku dobrovolnictví na profesionální úrovni. Se Sedmičkou ji pojí nejen výhled na zelené střechy holešovické La Fabriky, ale i manželství s malířem a sochařem Jiřím Sozanským, který v osmdesátých letech vytvořil ve vyhořelém Veletržním paláci projekt inspirovaný Georgem Orwellem.

Text – Pavel Vokatý Foto – Hana Knížová, archiv Jiřího Sozanského

Stavitelka mostů

Vím, že pocházíte z Vinohrad, ale kudy vedla vaše cesta do Holešovic?

Se Sedmičkou máme společný rok 1984, kdy jsem se poprvé podívala do vyhořelého Veletržního paláce. Tehdy jsem se seznámila i s Jiřím, protože sháněl psycholožku, která by mu pomohla se scénářem filmu, jež chtěl v sutiňách točit. Vůbec jsem tenkrát netušila, do čeho jdu, a dnes je z toho snímek, ve kterém nejen účinkuju, ale i během nahá po schodech bývalého kina, kde je dnes Studio Hrdinů.

Máte na Sedmičku i další vzpomínky?

Druhá přesmyčka pochází také z komunismu v roce 1988, kdy se nám podařilo v bývalých jatkách v holešovické tržnici uspořádat výstavu nezávislého umění. Jmenovala se Forum 88 a stál za ní Theodor Pištěk s Jiřím. Já jsem měla na starosti organizační práce. Postupně se přidali další lidé, jako třeba kunsthistorik Jiří Šetlík. Pamatuju si, že z toho byl šílený průšvih. Vystavovali na ní zakázaní umělci typu Zdeněk Beran, Karel Nepraš nebo Stanislav Kolíbal. Jiří na ni připravil instalaci v podobě klece s uvězněnými figurami. Každá výstava tehdy musela být posvěcená kulturními inspektory, kteří rozhodovali, co se smí a co ne. A protože nás na Sedmičce nechtěli, spolupracovali jsme se skvělým inspektorem Jiřím Halíkem z Devítky. To byl báječný chlapík, který se později stal kvestorem Vysoké školy uměleckoprůmyslové. Perfektní byl v tom, že na první pohled působil jako ostatní komunisté - byl obtloustlý a nosil tesilové obléčení -, ale byl vstřícný a zaštiňoval nám každý nápad. V televizi z toho bylo tenkrát haló - mluvilo se o obdivu k ošklivosti a západnímu kultu ohavnosti, ideologické diverzii a podobně. Jenže reportáže přilákaly do tržnice tři tisíce lidí denně. Výstavu se snažili ukončit estébáci, kteří to zkoušeli přes zelináře, jimž tehdy tržnice patřila. Ale ti se jim postavili: „Ne ne, ted' sem chodí tisíce lidí denně, koupí si po cestě mrkev nebo kedlubnu, a my to přece nezavřeme.“

A co akce Veletržní palác?

To byla disidentská práce architekta Miroslava Masáka, kterému byla svěřena rekonstrukce a jenž si v jednom křídle zřídil ateliér. Jiří si s ním tehdy domluvil přístup do paláce, ale nesměl o tom nikdo vědět. Tehdy se vevnitř začalo potajem fotit a točit. Spolupracoval s nimi slavný kameraman Jaroslav Kučera, ale jak všechno vznikalo potají, musel kotouče s filmy popisovat smyšlenými názvy, aby mu je na Barrandově vyzvali. Kučera však začátkem devadesátých let zemřel, takže se spousta materiálu bohužel poztrácela. Z toho, co zbylo, sestříhal Jiří Brožek osmiminutovou smyčku, která byla k vidění před dvěma lety ve Veletržním paláci na Jiřího výstavě 1984 Rok Orwella.

Veletržní palác vyhořel v roce 1974 a chátral prakticky až do začátku devadesátých let. Jak na vás to místo působilo?

Bylo to úžasné. Zbyl z něj jen skelet potažený igelitem, který i uvnitř neustále šustil. Do toho tam lítili holubi, všude byl nepořádek, střepy. Běhal jsem tam bosa a dodnes žasnu, že jsem si nepořezala nohy.

Shodou okolností se nedávno na tom samém místě, ve Studiu Hrdinů, předávaly „dobrovolnické“ ceny Via Bona. Jak jste s Hestii dopadli?

Z téměř sto paděsáti přihlášených jsme se dostali mezi tři finalisty. Nominovali jsme filantropa Pavla Faiereisla.

Kde jste se s ním seznámila?

Pavel Faiereisl za mnou přišel před deseti lety s tím, že se mu daří v podnikání a že by rád začal pachat nějaké dobro. Měl dobré nápady, ale byl zároveň dost nedůvěřivý. Proto jsme se domluvili, že optimální bylo, kdyby sám zařízl neziskovku, později pojmenovanou Etela, a my jako Hestia bychom projekt realizovali. Rozhodli jsme se zaměřit na pomoc zdravotně a sociálně znevýhodněným dětem. Část peněz putuje, jak já říkám, na „chudáčky“, tedy děti,

které jsou ležící, slepé nebo jinak postižené. A my jim pak zajistíme asistenta nebo nejrůznější rehabilitační pobity, aby si i rodina trochu oddechla. Je totiž smutným pravidlem, že s těmito dětmi zůstávají maminky samy, protože chlapí většinou utečou. U sociálních případů se dětem platí různé kurzy, kroužky nebo tábory.

Jakou máte za tu dobu odevzdu?

Funguje to výborně. Pan Faiereisl už ze svých úspor přispěl částkou přes šest milionů korun. V Hestii nám s administrací pomáhá i jeho žena Jana, protože nám chodí desítka žádostí. Všechno to musíme pročist, vykomunikovat a vytelofonovat, pak zkонтrolovat vyplňené dotazníky, ujistit se, že žadatelům peníze příšly a zároveň že je příjemci nerozfořovali za něco jiného.

Jak jste se vy jako psycholožka k dobrovolnictví dostala?

Léta jsem pracovala v Poradně pro rodinu. Když začala válka v Bosně a Hercegovině, Jiří dostal nápad zorganizovat sbírku pro Sarajevo. Tak jsem s ním začala zařizovat kulturně-humanitární pomoc. A protože je výtvarník, zaměřil se hlavně na umělce. S Šimonem Pánkem z Člověka v tísni se nám podařilo do Bosny vypravit dva nákladníky papírových archů ze Štítí a Jirka pak vezl v krosně malířské barvy. Když ho chytily Srbové na hraničích, tak si mysleli, že se zbláznil. Každý v té době pašoval cigarety a podobně, ale on měl v batohu barvičky. Dali jsme také dohromady sbírku českého umění, která je nyní v majetku Národní galerie Bosny a Hercegoviny. Když se v prosinci 1995 podepsala v Daytonu mírová dohoda, letěli jsme s Václavem Havlem v jeho speciálu do Sarajeva zahájit výstavu.

Naše cesty s Člověkem v tísni tehdy financoval Open Society Fund. A jak já se hned s každým spřátelím, tak se na mě obrátila jeho ředitelka Marie Kopecká: „Podívej se, oni pořád z té Ameriky píší, aby se u nás víc rozvíjelo dobrovolnictví. Ve Státech na to mají

zaplatený vzdělávací program se studijními pobytu a já bych byla ráda, kdybys jela ty.“ Tak jsem letěla do USA. Bylo nás tam osm Východoevropanů, naše první kroky vedly do Washingtonu, kde jsme chodili po institucích a dostali nalejvárnou, a pak jsme se rozjeli do hostitelských rodin. Já měla štěstí, že jsem bydlela v Kalifornii. A tam jsem najednou pochopila, že dobrovolnictví opravdu může fungovat na profesionální bázi. Nezisková centra tam totiž běží jako skutečný byznys - mají svého šéfa, PR, finanční specialisty, fundraisery, programy i smlouvy s městem.

Oslivilo vás to?

Ano, také jsem po dvaceti letech odešla z psychologické poradny, kde mě to už unavovalo, a také jsem cítila, že jsem po Bosně ztratila pro tuhle práci tu správnou empatii. V roce 1998 jsme s kolegou Jiřím Tošnerem založili Dobrovolnické centrum Hestia a začali ho budovat krok za krokem.

Jaké musí mít člověk vlastnosti, aby mohl být dobrovolníkem?

Za prvé musí být spolehlivý, neměl by být moc nadšeně emocní a také by to měl být racionalní člověk, který ví, proč to dělá, že něco dává, ale také dostává zpátky. Rozhodně by to neměl být mesiášský typ, někdo, kdo chce ostatní lidi předělat, zachránit nebo infikovat svými ideály a nápady. Na začátku jsme si mysleli, že se nám budou hlásit bohaté manželky úspěšných mužů podobně jako v Americe. Ale ani omylem. Tady pomáhají většinou zaměstnaní aktivní lidé s vysším vzděláním. Podílej se na něčem, co má smysl, a zároveň poznávají nový svět. Američané po nás původně chtěli, abychom náš program asistence dětem nazvali jejich termínem Big Brothers, Big Sisters. Ale to u nás opravdu nejdě hlavně kvůli Orwellovi. Zvolili jsme raději takzvaných Pět P: přátelství, pomoc, prevence, podpora

a péče. Jedno dítě od nás dostane jednoho dospělého, většinou vysokoškoláka, který se mu na základě přátelského vztahu jeden den v týdnu venuje.

Pokud k vám přijde člověk, který nikdy nedobrovolnil, na co se ho jako první zeptáte?

Na motivaci. Proč to chce dělat, co si od toho slibuje a co očekává. V Programu Pět P každý dobrovolník prochází podrobným školením a musí se účastnit supervizních skupin. Každý měsíc hovoří s psychologem jednací o tom, jak se vyvíjí jeho vztah s dítětem, o situaci v rodině nebo ve škole, ale také o sobě, co prožívá, protože dobrovolníci jsou někdy konfrontováni s těžkými osudy.

Hlásí se vám víc muži, nebo ženy?
Hlásí se samozřejmě víc holky. Ted už máme i dost kluků, protože je přivedly právě dívky. Což je skvělé, neboť už od začátku vědí, do čeho jdou.

Vzpomenete si na dobrovolníka, který se vám ze začátku nezdál, ale pak jste byli překvapeni?

Ano, takové případy jsou hlavně u kluků, dívky bývají otevřenější. Ale je pravda, že bychom potřebovali víc chlapů, protože mezi klienty máme víc kluků. Jsou zlobivější. Fakt je ten, že fungují docela dobře i s dívками, což je v Americe vyloučené. Tam musí být v páru stejně pohlaví. My máme řadu dvojic, které tvoří dospělá žena a problémový puberták, a funguje to skvěle. Představte si, že je vám dvanáct, přijde hezká holka a vezme vás do kina nebo do bazénu. Ve škole pak spolužáci koukají.

Naplňuje vás to?

Ano, kromě Hestie jsem založila také neziskovku Symposion - FP, kde funguju jako

předsedkyně a produkční. A za těch dvacet čtyři let musím říct, že jsem docela dobrá produkční. I když jsem vystudovala psycholožka, dala jsem dohromady několik výstav s mezinárodní účastí, řadu uměleckých projektů i knih. Funguju také v Symposionu - FP od roku 1992 a nikdy jsem za práci nedostala ani korunu, takže jsem vlastně vzorný dobrovolník. Psychologové jsou dost specifická a řekla bych i uzavřená skupina lidí, ale já se mohla díky dobrovolnictví seznámit s mnoha umělci, architektky, kunsthistoriky nebo literárními vědci. Jak se člověk krok za krokem učí novým věcem, krásně se mu otevírá svět. ●

PhDr. Olga Sozanská (*1947)
je spoluzakladatelkou Centra pro dobrovolnictví Hestia, jehož posláním je zajistit, aby bylo dobrovolnictví přístupné všem a aby se v něm spojoval lidská a profesionální rozdíl. Kromě toho Hestia spolupracuje s o. p. s. Etela, která od roku 2007 pomohla více než 130 zdravotně nebo sociálně znevýhodněným dětem. Olga Sozanská také se svým mužem – malířem a sochařem Jiřím Sozanským – zorganizovala v rámci sdružení Symposion – FP desítky uměleckých projektů v ČR i zahraničí nebo kulturně-humanitární pomoc pro Bosnu a Hercegovinu. Na Sedmičce bydlí sedmý rok. Vice se o dobrovolnictví dozvěděte na www.hest.cz.

Z Veletržního paláce zbyl jen skelet potažený igelitem, který i uvnitř neustále šustil.

Sběrači starého železa

„Chci dělat něco užitečného, jedněm pomůžu zbavit se toho, co jim doma překáží, a dalším pak zase skrze získané peníze,“ říká osmatřicetiletý finančník Radim Dohnal, který opustil velkou korporaci a momentálně si užívá nezávislosti a pracuje na vlastních projektech. Sběr železa po letenských sklepech a dvorcích pořádal letos již šestkrát. Získal tak téměř šest tisíc korun, které putovaly na Obědové konto a opravu Letenského kolotoče. „Jsou to jediné dvě transparentní charity se skutečným dopadem na lidí ze Sedmičky, ale je možné, že jsou tu i další. Rád se nechám inspirovat,“ vysvětluje sběrač železa, který své svozy nejčastěji vystavuje na facebookové stránce Letenská parta. Paradoxně jeho aktivita rezonuje spíše u starší generace, kterou Radim oslovil prostřednictvím letáků v ordinaci lékaře. „Je neuvěřitelné, kolik nepotřebných, ale přitom hodnotných věcí má každý z nás ve svém sklepě nebo na dvorku. Mladí lidé ale mají dnes jiné starosti a málo času, naopak právě ti starší vyrostli v tom, že vše má svoji hodnotu, a tak jsou to právě oni, kdo nás starým železem zásobuje.“

Export do Dejvic?

Hned při druhém svazu se k Radimovi přidal další letenský patriot Karel Holeček, který o sobě tvrdí, že je větřelec, bydlí totiž na Hradčanské. „Viděl jsem na Facebooku Radimovu prosbu o pomoc, a když můžu, tak pomůžu. Jezdíme s mojí dodávkou a pomáhám s nákladem i dovozem,“ komentuje své angažmá čtyřiašedesátník remeslník. Společně do sběrny pod Libeňským mostem už odvezli staré plechy ze střech, vodovodní trubky, kovové židle, nefunkční karmu, anténu a taky mnoho pytlů plechovek. „Minule nám volal pán, že má pro nás práčku. Já se zaradoval, že toho bude pěkných pár kilo, ale ve sběrně nás s tím poslali pryč. Elektrospotřebiče zde totiž neberou,“ popisuje zkušenosť Radim Dohnal. „Nedávno

Radim Dohnal bydlí na Sedmičce osmým rokem. Od jara objízdí Letnou a okolí a od sousedů sbírá staré železo, které odváží do sběrny. Získané peníze pak věnuje na místní charitu.

„Nápadu mám prakticky každý den. Nemám rodinu, a tak trochu vymýslím všechno. Když bych měl tri děti a dvě ženy, tak na tohle samozřejmě nebudu mít čas,“ podotýká s úsměvem. Momentálně jej trápí velký výskyt pajasanů i černých výplet letáků v ulicích. „Jednomu pajasanu u nás na dvorku jsem vyhlásil válku. Někdy zavolám i na čísla inzerátů, které najdu vylepené v okolí svého bydliště, a poprosím, ať si radši zaplatí inzerci v Hobuletu a neznečiňuje tak ulice,“ říká aktivista Dohnal. Ostatně za své úsilí o veřejný prostor a komunitu získal nedávno i Cenu Prahy 7 za zásluhy o sousedský život na Sedmičce. „Je to pro mě tak trochu highlight tohoto roku, mám z té ceny velkou radost. Byl bych moc rád, kdybych inspiroval někoho dalšího, třeba ke sběru papíru, starých pohlednic, jazykových učebnic pro třetí svět nebo plechovek od piv a po každém zápasu Sparty,“ komentoval uznání z radnice a přidal další tipy. „Pospolitost, ale i úspory je možné podpořit třeba i tím, že si lidé budou objednávat dovoz potravin ne pro jednu rodinu, ale hned pro několik současně. Podobně revizi elektriny si může objednat najednou celý dům, a ušetřit tak čas i cestovné. Těch věcí, co by se dalo dělat, je opravdu celá řada,“ uzavírá Dohnal. ●

Máte doma staré železo
či jiný kovový odpad?

Zavolejte Radimu Dohnalovi na telefonní číslo 604 523 429. Děkujeme.

Rodina na Jatkách78

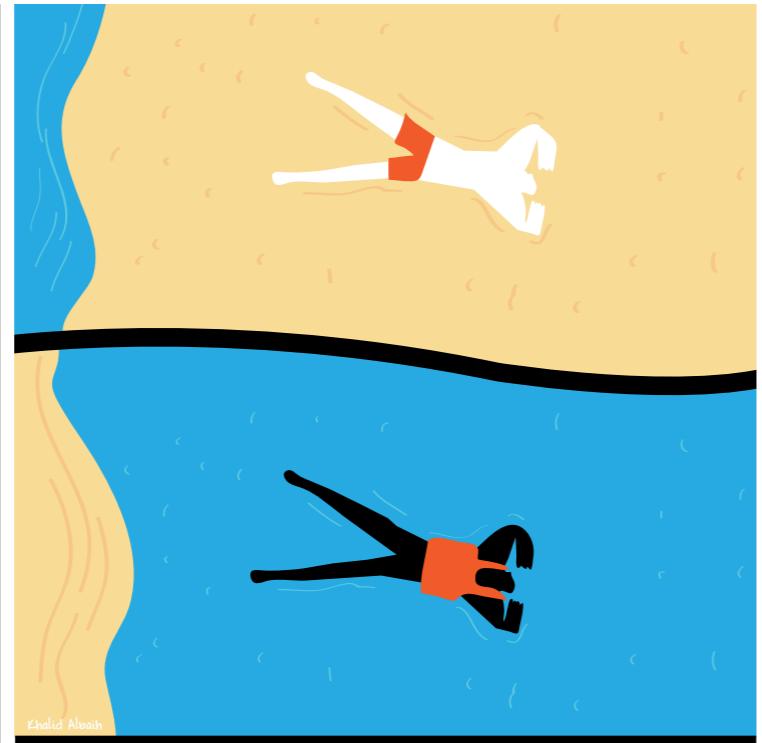
Novocirkusový soubor Cirk La Putyka přichystal pro své diváky na konec roku příjemné překvapení, na scénu domovských Jatek78 se totiž v prosinci vráci úspěšná inscenace Family. Ta je největším projektem v historii souboru. Principál a režisér Rostislav Novák mladší pozval ke spolupráci všechny, kdo prošli Cirkem během prvních šesti let jeho existence, aby společně zkoumali překotný vývoj fenoménu rodiny. Výsledkem je novocirkusové dílo, které propojuje více než dvacet umělců několika generací a národností, včetně Rostových rodičů a syna Matyáše. Na scéně se vedle českého ansamblu objeví umělci například z Německa, Francie nebo Spojených států. Inszenace je první částí triologie Family Roots in Black Black Woods, kterou Cirk La Putyka pro tento rok právě v prosinci zkompletuje. Family bude letos k vidění celkem třináctkrát, a to od 2. do 18. prosince. ●
→ www.jatka78.cz

Krajina jako výstavní sál

Fotografie uměleckých děl vycházející z hnutí land artu jsou od konce října k vidění v Centru současného umění DOX. Výstava s názvem Současná umělecká díla v krajině / Krajina, umění a fotografie představuje díla, která nenajdeme v galeriích, ale musíme se za nimi vydat do přírody. Jejich autoři vymezili čas jejich fyzické existence tím, že je spojili s konkrétním místem ve volné přírodě či venkovské krajině. Jsou volně přístupná a vystavená povětrnostním vlivům. Ve většině případů jde o uměleckou tvorbu, která usiluje o nějaký druh rozhovoru s místem, jeho historií či s přírodními kvalitami. Nejde jen o geologický typ krajiny, jenž určuje, co v ní roste a žije, ale někdy i o méně zjevné kvality duchovní. Fotografie představují některé dlouhodobé realizace, pozornost je věnována i tému, jež mají ambice působit jako krajnotvorné prvky v delší časové perspektivě, jiná díla existují už jenom ve fotografické dokumentaci. Výstavu si můžete prohlédnout do 5. ledna v Centru současného umění DOX, které naleznete v Poupeťově ulici. Otevřeno je každý den kromě úterý a prostory centra jsou bezbariérové. ●
→ www.dox.cz

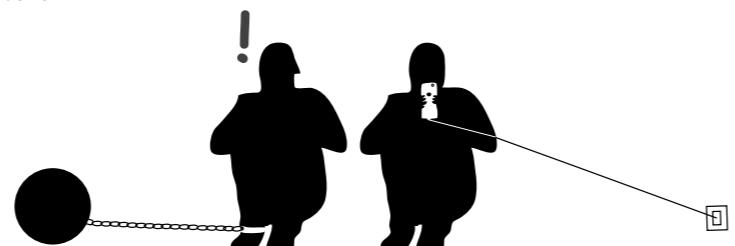
Za finalisty Ceny Jindřicha Chalupeckého

27. ročník nejprestižnějšího českého ocenění pro umělce do 35 let Cena Jindřicha Chalupeckého zná své vítěze. S díly všech pěti finalistů, jimž byli Aleš Čermák, Katarína Hládeková, Anna Hulačová, Matyáš Chochola a Johana Střížková, se můžete seznámit do 8. ledna na výstavě s názvem Finále 2016 ve Veletržním paláci. Vstup zdarma. ●
→ www.ngprague.cz

Linie svobody: současná arabská karikatura

Svoboda projevu a její limity, bezpečnost a extremismus, aktivní občanství, politická odpovědnost, tolerance, sociální problémy atd. Čelí arabské společnosti a jejich obyvatelé podobným výzvám jako ta česká? A je jejich vnímání tolik odlišné od toho našeho? Na to odpovídají tři významní arabskí karikaturisté Abdul Raheem Yassir z Iráku, Khalid Albaïh ze Súdánu a Nadia Khiari z Tuniska. Jejich aktivistickou a uměleckou reflexi každodennosti i zásadného dění v neklidném regionu severní Afriky a Blízkého východu představuje výstava Linie svobody, jež je až do 16. ledna k vidění v Centru současného umění DOX. ●
→ www.dox.cz

Morčata v tísni

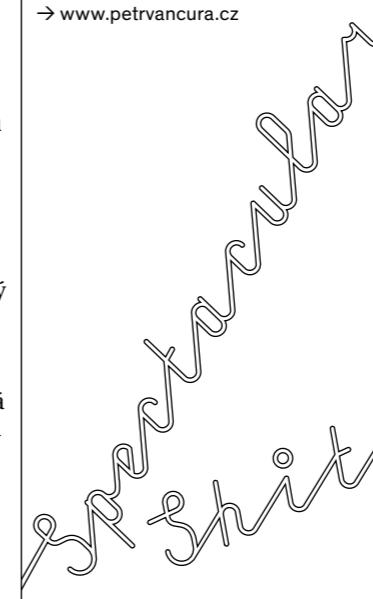
Soubor Tygr v tísni se pravidelně zabývá adaptacemi literatury 20. a 21. století, skrze niž mapuje politické, kulturní a historické proměny a klima moderní doby. Dalším příspěvkem je adaptace novely Ludvíka Vaculíka Morčata, která má premiéru 7. prosince od 20 hodin ve VILE Štvanice. Částečně autobiografická próza odráží úzkost, nelidskost a absurditu nastupující normalizace s humorem a ironií. Na pozadí příběhu jedné obyčejné pražské rodiny, která si pořídí morče, a jedné národní banky, ve které se ztrácejí peníze, se rýsuje téma obludné nadvlády systému nad člověkem a člověkem nad zvířetem. „Inszenace zobrazuje nebezpečný koloběh frustrace a týrání, který z oficiálních institucí proniká do soukromí rodiny a mikrosvěta morčecí klece. Toto téma zaujme nejen generaci, která vyrostla v sedmdesátých letech a inscenace v ní může vyvolávat nekoněnou řadu asociací z vlastního života, ale i studenty, kteří skrze ni nahlédnou dobu nepoznanou,“ vysvětluje režisérka Marie Nováková. Alegorický příběh je určen zejména pro maminky, tatínky, děti, bankovní úředníky, učitelky a chovatele domácí zvěře. Reprízy jsou na programu 5. a 25. ledna. ●
→ www.tygrtisni.cz

Nic ze mě

Divadelní společnost Masopust, toho času hostující ve Studiu Hrdinů, uvede 18. prosince od 20 hodin premiéru současné norské hry Nic ze mě. Komorní drama pro čtyři herce mapuje cestu páru - ženy a mladšího muže - od ráje prvotního setkání přes realitu jejich soužití, do něhož se nemilosrdně prolamuje minulost, až po vyústění celého dramatu na otevřeném moři. Autorem textu je Arne Lygre, který je rezidentem Norského národního divadla. Jeho texty bývají označovány za experimentální, mimo jiné proto, že se v nich často stírají hranice mezi postavami a jejich identity se prostupují. Text nese rysy skandinávské tvorby posledních let - chladný odstup spojený s hořlavými tématy mezilidských vztahů. Střídmý a přesný styl, díky kterému se sám jazyk, jímž postavy promlouvají, stává nástrojem hledání a zkoumání vlastní identity. Chirurgicky analytická přesnost ve stavbě textu se ale nevylučuje s hypnotickou lyrikou, vnašenou akcentem na přítomný okamžik, vzápětí smýt časem, jako zběžné setřená stopa dechu na zrcadle. Tímto tvrdohlavým upozorňováním na dočasnost paradoxně vyniká hluboký spodní proud, jenž postavy unáší příběhem do situací, které snesou pojmenování tragické. Drama Nic ze mě režíruje Viktorie Čermáková a kvarteto postav ztvární Bohdana Pavlíková, Mínu Hradská, Miloslava König a Luboše Veselé. Repríza je na programu 21. prosince od 20 hodin. ●
→ www.studiohrdinu.cz

Pop-star za výlohou

Zažít na ulici něco výjimečného můžete s PopUpShows herce Petra Vančury. „Spectacular shit na patnáct minut, jak svým pop-up show říkám, je krátká performance, která vychází z mé fascinace slávou, pop kulturou a ochotou, včetně té mé, vpjet se do něčeho tak povrchního,“ říká umělec, který začátkem září na čtvrt hodiny okupoval výlohu kadeřnictví v ulici Františka Křížka. „Lidé stojí na ulici a přihlížejí výjevům ze života neexistující pop-star. Ta přijíždí, vysype za výlohou urnu se svou zpověďí a zase odjíždí. Je to krásná zbytečnost, závan nedosažitelnosti a přitom úplná blbost,“ popisuje s nadsázkou. Svou další show venuje 10. prosince od 20 hodin Macaulayi Culkinovi známému například z komedie Sám doma. Místo akce naleznete na webu. ●
→ www.petravancura.cz

Jaký je život s krajtou?

V La Fabrice se 5. prosince představí česká premiéra příběhu mladého úředníčka, který ve svém pařížském bytě žije s krajtou a marně touží po pevném objektu. Nové představení Život s krajtou je založené na stejnou jmenném románu, který vypráví příběh o hluboké osamocenosti člověka uprostřed velkoměsta. Vydání knihy Život s krajtou způsobil v Paříži v roce 1974 opravdu velké pozdvížení, a to jak svým bizarním dějem, neobvyklým ztvárněním, ale také autorem - do té doby neznámým Émilem Ajarem. Tato literární záhada byla vyřešena až o pár let později, kdy se ukázalo, že šlo o pseudonym a autorem knihy je proslulý spisovatel Romain Gary, držitel prestižní Goncourtovy ceny. Dramatizace a režie se chopil dlouholetý herec Národního divadla David Prachař, který se objevuje také na prknech měsíčních pražských scén a dlouhodobě spolu pracuje s divadelním režisérem Janem Nebeským. Hudbu k představení bude společným dílem avantgardního hudebníka Pavla Fajta, jehož hudba se pohybuje na pomezí experimentální elektroniky, world music nebo folk rocku, a herce, hudebníka a syna Davida Prachaře Jakuba. V hlavní roli úředníka statistického úřadu Cousina se představí David Prachař. Další postavy ztvární Pavel Fajt a Jakub Prachař. ●
→ www.lafabrika.cz

Do Řecka k moři s Kernelem

Na výstavě s názvem Voda spí v Polansky Gallery zkoumá aténská umělecká skupina Kernel síť geopolitických jevů souvisejících s globálními logistickými projekty a jejich dopady na současnou socioekonomickou situaci Řecka. Kernel pozoruje moře, sleduje neustálou poetiku, která se odráží na jeho povrchu, sily zadržované v jeho hmotě a politiku vepsanou do námořních tras. Akustické jevy se stávají jakousi zlověstnou melodii automatizovaných protokolů, které řídí život člověka dnešní doby. Skupina Kernel vznikla v Aténách v roce 2009, vystavovala například v Londýně či Berlíně. Polansky Gallery najdete ve Veletržní ulici 45 ve dvoře, otevřeno je od středy do soboty od 14 do 19 hodin. Výstava zde potrvá do 23. prosince. ●
→ www.polanskygallery.com

Holešovice mají od letošního podzimu novou dominantu. Jde o dřevěnou vzducholod Gulliver, která zvolna přistává na střechu DOXu. Měří 41×10 metrů, váží 55 tun, a jak s nadsázkou říkají její tvůrci, jde o výsledek práce tří architektů, dvou projektantů a osmi statiků. V jejích útrobách se nachází přednáškový sál pro sto dvacet lidí s polštáři a žíněnkami určený pro literární akce. Schovat se do ní ale může kdokoli, kdo hledá klidné místo pro čtení. Veřejnosti se zepelín otevře 12. prosince.

Text – Pavel Vokatý Foto – DOX (Jan Slavík)

Hobulec prosinec 2016

Rozvoj

23

Ten večer nebyl zrovna přívětivý. Když jsme se zakladatelem DOXu Leošem Válkou a projektantem Miroslavem Dvořákem stoupali po kovovém můstku ke vzducholodi zaparkované nad galerií, bylo listopadové nebe zatažené šedým příkrovem a začal se zvedat studený vítr. Pod roštem mostku byl vidět dvůr galerie a okolo něj střechy domů. Jakmile ale člověk překročil práh vstupních dveří, ocitl se v jiném světě - podlouhlém zakulaceném sále s pláštěm filigránsky vyskládaným z modřinových latí a kaskádovité se svažující dřevěnou podlahou. S vnitřním osvětlením, ozvučením i skleněnými sálavými panely pro zimní vytápění. Sloužit bude pro nejrůznější autorská čtení nebo besedy se spisovateli, protože DOX chce nově vykročit i na pole literatury. Ke vstupu budete potřebovat vstupenku do galerie, vzducholod pak ale bude volně přístupná komukoli jako čítárna i mimo chystané akce.

MEZI NEBEM A ZEMÍ

Přistávací manévr

Původně ale mělo být všechno jinak. Když Leoš Válka přemýšlel, jakou stavbou doplnit přísně se tvářící DOX, oslovil architekta Martina Rajniše známého svými elegantními dřevostavbami z dřevěných latí a trámu. Když s nimi před lety začínal, musel své domy kolaudovat jako sklady dřeva, protože mu je úřady odmítaly uznat. „Chtěl jsem, aby to nebyl ani beton, ani sklo, ani cihly, ale jiný svět,“ zdůvodňuje svůj výběr Válka. Rajniš sedl ke stolu a začal skicovat nápady - nejrůznější kopule, hřiby a chýše vyrůstající ze střech. Jenže to už zase bylo organické příliš. „Tak jsem se rozhodl, že to bude vzducholod a namíříme ji z malé terasy přes velkou ven z města. Aby startovala dírou mezi domy nad fotbalový stadion směrem na Petřín. Jako když si dvanáctiletí kluci stlučou vzdušný koráb,“ popisuje galerista. Vznikl tak tříčlenný architektonický tým, který tvořil kromě Rajniše a Války také David Kubík.

Během krátké doby byla hotová skica, ale když se na ni Válka podíval, zjistil, že by lod stínila obě terasy. Otočil ji tedy o devadesát stupňů a zvedl o osm metrů, a místo aby z DOXu startovala, nechal ji na jeho střechu přistávat.

Příliš křehká fasáda

V tu chvíli se dostal ke slovu projektant Miroslav Dvořák, který před deseti lety zpracovával stavbu celého DOXu. „Byla to skvelá vize, ale protože přemýšlím hlavně jako konstruktér, začal jsem si promítat problémy,“ vzpomíná na dobu před dvěma lety inženýr ze společnosti Dvořák & partneři. Tím prvním bylo, jak celou vzducholod podepřít, aby se zachytily všechny sily. U DOXu se totiž hledělo na čistotu a minimalismus budovy, proto jeho zdi nejsou navržené pro další nástavby. Zepelín bylo tedy potřeba usadit na podpěry, které by ale uvnitř DOXu kazily dojem z výstavních sálů.

Nakonec padlo rozhodnutí vsadit dvojici podpěr do dvora, a tím se úplně vyhnout zásahu do galerie. Aby nerušily okolní provoz, naprojektoválo je Dvořák těsně k jedné z prosklených fasád. „Vrtat piloty do devíti metrů pod zem strojem, který je patrná centimetrů vzdálený od skla, je opravdu náročné,“ vzpomíná inženýr na další změnu v projektu jménem mikropiloty. Důležité také bylo, aby bylo možné Gullivera na terasách podejít a aby se všechno odehrávalo nad hlavami návštěvníků.

Holešovice ve větrném tunelu

Jakmile byly podpěry vyřešené, přišla na řadu zkouška ve větrném tunelu. Zatímco ještě nedávno bylo třeba vytvořit modely v měřítku 1:5 a 1:10, dnes už se vše dělá digitálně. „Zmodelováli jsme si část Holešovic včetně vývoje počasí a sily nejrůznějších větrů a nechali je na vzducholodě působit,“ líčí Dvořák. Ve výkresech tak přibyla dvě tāhla a jedno ráhno, které slouží jako natažená ruka, jež lodě výkyvech a dosedání na DOX brzdí. Pak se hledal bod, o který je nejlepší se opřít. Každá taková změna trvala týden až dva, než ji počítala přechroustal.

Když statika získala obrysů, přišly na řadu další propočty, jako je třeba protipožární ochrana. Vzducholodě se stala jedním z nejvýsších míst DOXu, prodlužily se únikové cesty, navíc jde o dřevostavbu, která ovlivňuje stavbu pod sebou a ona zase zpětně vzducholodě. Inženýři se tedy rozeběhli do světa na všechny možné orgány, protože na zepeliny neexistuje žádná norma. A ty jim vyšly vstří. Vzhledem k tomu, že podobná stavba v Česku a možná ani v Evropě neexistuje, brali ji oslovění úředníci jako výzvu. V územním rozhodnutí je třeba zanesená jako vyhlídka.

Překvapení za oknem

Loni o Vánocích se začalo pro Gullivera těžit modřínové dřevo, které má tu výhodu, že se nemusí mořit a přirozeně stárne. Pak se připravily nosné prvky ze dřeva a kovová konstrukce. I když to tak zvenčí nevypadá, zepělin nese masivní ocelová lodě, na nichž jsou teprve pláště s podlahou přimontované. A tady nastal další zádrhel. Když se začal sbíjet plášť z latí, zjistilo se, že v reálu na lidské oko působí jinak než z vizualizací. Byl řídký. Stavbaři si nejdřív vyrobili vzorek v měřítku 1:1, který, i když se jím nezdál, nakonec Leoš Válka odsouhlasil. Jakmile se ale latě přenesly na vzducholodě, bylo jasné, že se musí zahustit. „Uvnitř lodě nejsou stěny ani strop, jak je známe, je to travle zborcená plocha, po které vaše oči klonouzou,“ popisuje Dvořák optický klam, jenž je překvapil. Pak už šlo všechno podle plánu tak, aby se v polovině prosince mohl Gulliver představit veřejnosti.

Všem je jasné, že takhle masivní přístavba změní pohled na dolní Holešovice. DOX stojí mezi činžovními domy a každý takový zásah budí nevoli některých obyvatel. Místní jí ale zatím přijímají s pochopením. Například nedávno večer Válkovi volala jedna z obyvatel sousedního domu, aby se k nim přišel podívat. V Gulliveru se zrovna ladilo osvětlení, takže zářil do noci jako čínský lampion.

oheň už jen s deštníkem

Podobnou atmosféru vyvolává i oheň, který se během vernisáží rozdělává na dvoře. V plánu je napnout nad nej ocelovou síť ve tvaru deštníku kvůli jiskrám, horší to bude s kouřem. Zepělin je plný protipožárních čidel, která by se mohla spustit. Pokud by se ohniště posunulo jinam, zase by mohlo špinat fasádu. „Nechceme se ho vzdávat, ale jsme připraveni i na tuhle variantu,“ vysvětluje Válka.

A ještě jedna pikantnost na závěr. Když si Válka začal poprvé pohrávat s myšlenkou na vzducholodě, sedl k počítaci a začal si dělat historické rešerše. Postupně se dostał až k jedné z posledních a zároveň největší vzducholodi světa - německému Hindenburgu. Byl jen o něco málko kratší než Titanic (245 metrů), měl konstrukci z duralu a jeho šířka byla - pozor - 41 metrů. Přesně tolik, kolik měří Gulliver na délku. I když šlo o převratný dopravní prostředek, který unesl 72 pasažérů (50 při transatlantickém letu), 61 členů posádky a byl schopný přepravovat malé automobily, nedopadl dobrě. 6. května 1937 shořel při přistávání na letišti Lakehurst v New Jersey. I tak mají tyto vzdusné koráby pro mnoho lidí své kouzlo. „Je to doutník, je to torpédo, je to verneovka. Všichni milují vzducholodě,“ dodává Válka.

Cena Městské části Praha 7

Richard Balous Zakladatel divadla La Fabrika. Před lety si dal za cíl vybudovat umělecký prostor, kde budou tvorit převážně mladí umělci. Tento cíl se stal skutečností a divadlo si za dobu své existence získalo silnou převalu mladého publiku.

Pavel Štingl Dokumentarista, který se rozhodl, že zchátrálého pražského nádraží Bubny vybuduje moderní Památník ticha. Ten má mimo jiné připomenout, že odtud byly präžští Židé deportováni do koncentračních a vyhlazovacích táborů. Pavel Štingl vystudoval katedru dokumentární tvorby na pražské FAMU a natočil desítky filmových dokumentů převážně s historickou tematikou.

Leoš Válka Se svým obchodním partnerem Robertem Aafjesem inicioval a posléze s finanční pomocí dalších partnerů zrealizoval projekt výstavy největší soukromé výstavní instituce v České republice. V Centru současného umění DOX dnes působí jako ředitel a předseda představenstva.

Jan Vodňanský Spisovatel, herec, zpěvák, autor textů písni a lidový filozof. Jeho texty jsou plné osobitého, absurdního a intelektuálního humoru. Je jedním z významných občanů a patriotů naší městské části.

Radim Dohnal Dlouhodobě aktivní občan Prahy 7. Významné se podílí na dobrotovnických aktivitách a podkovení mu patří především za organizování sousedského sboru železa pro dobročinné účely.

Filip Volavka Je nominován především za projekt Praželenina, který funguje od roku 2012 a nabízí možnost pěstovat nejen plodiny, ale i mezilidské vztahy.

Na Sedmičce nežijí jen známé tváře, ale i běžní lidé, kteří si však za svou prospěšnou činnost v nejrůznějších oblastech života zaslouží naše uznání a vděk. Radnice proto 15. listopadu v aule Fakultní základní školy Umělecká ocenila občany, kteří se zasloužili o lepší Sedmičku. Nominace vyšly z návrhu široké veřejnosti. Níže uvádíme přehled všech oceněných v jednotlivých kategoriích.

ZDRAVOTNICTVÍ

MUDr. Helena Korbelářová Lékařka působící v Praze 7. Má své originální, velice humánní a hravé metody přístupu k dětem. Je nebývale empatická. Nestává se často, že by se děti těšily k lékáři.

MUDr. Jarmila Olmerová Jako praktická lékařka pro dospělé pracuje v Praze 7 souvisle již od roku 1970. Svou pracovní aktivitou dodává životní optimismus i té nejstarší generaci a zároveň je díky svým zkušenostem a schopnosti vstřebávat a využívat novinky v oboru vynikající lékařku i pro generaci mladší.

MUDr. Eliška Sládková Lékařka dlouhodobě působící v Praze 7. Je velice dobrou a starostlivou lékařkou, která pomohla mnoha lidem k lepšímu zdraví a tím i ke lepšímu životu.

ŠÍŘENÍ DOBRÉHO JMÉNA

Ari Lieberman Mnoho let se nezískně venuje natáčení a psaní článků o akcích v Praze 7. Kdykoliv se něco v Praze 7 děje, je u toho, natáčí, zpovídá, piše, radí a snaží se pomoci, pokud je třeba.

ZÁSLUHY V OBLASTI KULTURY

PhDr. Kateřina Ebelová, Ph.D. Pracuje v Galeri Scarabeus, která od roku 1996 pořádá měsíc co měsíc výstavy o historii Prahy 7, uměleckých osobnostech, které tu žily, apod. Organizuje Letenský masopust, hraje divadlo, zkrátka oživuje kulturní oblast již v době, kdy byl kulturní život v Praze 7 ještě v plenkách.

Mgr. MgA. Petr Louženský Sbormistr Koncertního oddělení Kühnova dětského sboru. Sbor pod jeho vedením získal v září 2010 cenu Grand Prix na jedné z největších sborových soutěží na světě v italském Arezzu. V roce 2013 pak Kühnův dětský sbor dovezl k vítězství v presitní soutěži ve španělském Tolose.

PhDr. Jan Pirner Sbormistr sboru Radost při ZUŠ v Šimákově ulici. Ještě před několika lety zpíval v Pueri gaudentes, což je chlapec protějšek Radosti. Sborové zpívané je kolektivní činnost, při které však záleží na každém jednotlivci. Pěstuje proto v dětech také smysl pro týmovou práci a rozšiřuje jejich sociální výbavu.

Mgr. Ing. Libor Sládek Vystudoval stavební inženýrství opustil projektovou kancelář a po studiu tří hudebních oborů na Pedagogické fakultě UK v Praze se zcela zapojil do hudebního života mládeže. Je sbormistrem sboru Pueri gaudentes.

ZÁSLUHY V OBLASTI SPORTU

Mgr. Eva Pačesová Pracovala 33 let v Domě dětí a mládeže Praha 7. Založila zde kroužek rytmy, ze kterého později vznikl taneční klub Silueta, jenž slaví 25 let existence. Odchovávala tanečníky, sportovce, mistry republiky, mistry světa i úspěšné trenéry.

Ing. Eva Petrová Aktivní členka TJ Sokol Praha 7. Dlouhodobě se věnuje sportu a rozvoji tělovýchovy dětí a mládeže v Praze 7.

Ocenění Zastupitelstva Městské části Praha 7

ZA ZÁCHRANU ŽIVOTA

Valentýna Jarošová, David Procházka, Lilith Grace Sabulová Žáci ze základní školy na Strossmayerově náměstí zachránili ženu na kolejích před sebevraždou.

Václav Šíma Bezdomovec zpod Hlávkova mostu zachránil život svému kolegovi Jiřimu Ajchlerovi, který zkolaboval v blízkosti jejich přibytku. Václav mu poskytl pomoc, přivolal záchrannou službu a zachránil ho před uděšením.

Přemysl Vacek Na jaře tohoto roku poskytl v tramvaji první pomoc pánoni v bezvědomí. Je to dobrodruh a horolezec. Cestovní divočinou a horolezectví ho naučilo zvládat stresové situace. Absolvoval i záchrannářský kurz, proto postupoval profesionálně a bez zbytečného odkladu.

ŠKOLSTVÍ

PaedDr. Věra Jakoubková Celý svůj profesní život zasvětila Praze 7, ve zdejších školách strávila 52 let. Dlouhodobě se angažuje v oblasti předškolní výchovy, je autorkou pedagogických metodik a své zkušenosti dále předává studentům Pedagogické fakulty UK v Praze.

Mgr. Bohumil Kettner V čele FZŠ v Umělecké ulici je již od roku 1989. Podílel se na vypracování školního vzdělávacího programu s názvem Škola pohoda a byl jedním z iniciátorů snídaní ve škole nebo letní školky.

ZA POMOC V NOUZI

doc. JUDr. Kristina Koldinská, Ph.D. Dlouhodobě se věnuje práci s potřebnými. Na ocenění je nominována především za pomoc při řešení svízelné životní situace handicapované seniorky.

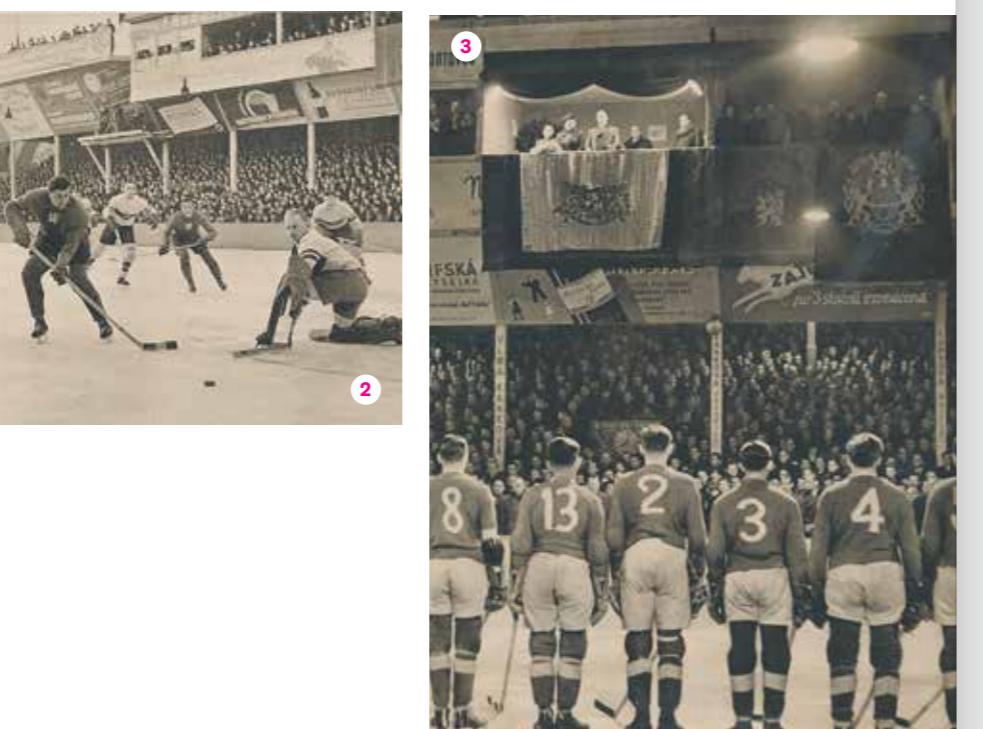
Hana Šindlerová Prostřednictvím své firmy od dubna 2016 opakovaně přispívá krabicí plnou marmelád dětem z Azylového domu Otevřené srdeče.

Bronzová

Štvanice 1938

Hokej se hrál už od 90. let 19. století, jednalo se ale o variantu zvanou bandy. Šlo o hru na ledě s rozměry fotbalového hřiště s holemi, namísto puku se ale používal míček. Český svaz hockeje vznikl v lednu 1909 za účasti zástupců dvanácti již existujících klubů. O tom, že populární zimní sport je spojen s Prahou 7, svědčí fakt, že první mezinárodní utkání se konala v lednu 1911 na klužišti právě na Letné. Reprezentace Čech tehdy podlehla výběru kanadských studentů prestižní anglické univerzity Oxford Canadiens 0:4, v dalším utkání Kanadáné rozdrtili Slavii 12:0.

Do začátku první světové války se v Evropě konalo pět hokejových mistrovství, přičemž reprezentanti Čech proměnili své čtyři účasti ve dvě vítězství. Hokej se ale rozhodně nedal považovat za masový sport - aktivně jej provozovalo jen několik desítek hráčů. Stále navíc docházelo k soupeření v přístupu ke hře, tedy ke sporům „bandistů“ s „kanadany“. Po první světové válce se pomalu začíná prosazovat „kanadský“ hokej. Rozšířuje se také mimo Prahu - kromě již existujících místních klubů Slavie, Sparty, BZK (Bruslařský závodní klub Praha) a dalších - vznikají kluby v Písku, Třebíči, Brně i jinde. Nyní už československý hokej získává další úspěchy na mezinárodním poli - například třetí místo na olympiadě v Antverpách v roce 1920 nebo tituly mistrů Evropy v letech 1922, 1925 a 1929.

V polovině dvacátých let, přesněji v listopadu 1925, bylo otevřeno nové klužiště - opět v Praze 7 - v areálu takzvaného Radiotru, na místě, kde dnes stojí Parkhotel a policejní prezidium. V lednu 1926 se zde hrálo utkání ČSR-Polsko, prohru domácího celku 0:1 zde sledovaly čtyři tisíce diváků.

Cesta ke Štvanici

I když v našich představách bývaly zimy před desítkami let velice tuhé a dlouhé, realita nebyla zdaleka tak růžová. Celá řada utkání a soutěží musela být odložena či zrušena, o kválitním tréninku ani nemluvě. Vznik umělé ledové plochy tak nabýval na důležitosti. Vítězství našich reprezentantů na ME v Budapešti v roce 1929 bylo impulzem pro radu hlavního města Prahy, která věnovala pozemek na Štvanici na výstavbu zimního stadionu. Investorem byly Pražské vzorkové veletrhy, i když v době zahájení stavby se tato společnost již potýkala s existenčními problémy. I přesto byly v létě 1930 zahájeny stavební práce a v únoru 1931 byl stadion provizorně otevřen. Sloužil nejen hokejistům, ale i pro krasobruslařské show, v létě také pro boxerská utkání. V roce 1933 se zde na mistrovství poprvé utkali nejlepší hokejisté světa a pravidelně se tu konala mistrovská klání mezi českými kluby.

Poslední velkou předválečnou akcí na Štvanici bylo v únoru 1938 mistrovství světa. Jednalo se o výjimečný turnaj, a to hned z několika důvodů. Předeším jím chtěla mezinárodní hokejová federace IIHF oslavit 30. výročí svého vzniku. I proto bylo na turnaj pozváno tehdy rekordních čtrnáct

Spojení Prahy 7 se sportem trvá již více než 150 let. Některá sportovní odvětví se v Čechách začala pěstovat právě zde. S rozvojem amatérského i profesionálního sportu v naší čtvrti úzce souvisí také pořádání významných sportovních utkání. Jedním z nich bylo mistrovství světa v ledním hokeji, které se uskutečnilo v únoru 1938 na dnes již neexistujícím zimním stadionu na Štvanici.

1 Pohled na zaplněný zimní stadion na Štvanici před jedním z utkání v rámci mistrovství světa konaného zde ve dnech 11.-20. února 1938.

2 Momentka z vypjatého utkání mezi ČSR a Německem o bronzové medaile.

3 Tým ČSR nastupuje k utkání se Švýcarskem, v lóži prezident dr. Beneš s manželkou Hanou.

4 Nadšení diváků - Čechoslováci právě vstřelili druhý gól v zápase proti Německu o třetí místo.

5 Tým Československa

mužstev (Švýcarsko, Polsko, Maďarsko, Litva, Rumunsko, Velká Británie, Německo, USA, Lotyšsko, Norsko, Kanada, Švédsko, ČSR, Rakousko). Československo nastupovalo do mistrovství jako skutečná hokejová velmoc - v době konání šampionátu bylo u nás registrováno 361 klubů. Rozpočet turnaje byl tehdy astronomické dva miliony korun, úpravy se dočkal i stadion - byly zastřešeny tribuny a kapacita stánku byla navýšena na deset tisíc diváků.

Boj s Německem

Herní systém mistrovství byl poněkud odlišný od toho současného. Učastníci byli rozděleni do tří skupin, v kterých se utkalo každý s každým. Československo se v jediné čtyřčlenné skupině střetlo postupně s Rakouskem, které porazilo 1:0, dále remizovalo po prodloužení se Švédskem 0:0 a podlehlo Kanadě 0:3. Tři nejlepší týmy z každé skupiny postoupily do další fáze turnaje, která se odehrávala znovu ve skupinách, tentokrát tříčlenných. Čechoslováci postupně porazili USA 2:0 a před zraky vyprodaného stadionu v dramatickém utkání Švýcarsko 3:2. Kromě našich hráčů postoupili do boje o medaile ještě vítězové dalších dvou čtvrtfinálových skupin - Kanada a Velká Británie. Účastníků semifinále doplnilo ještě Německo jako nejlepší ze zbylých evropských týmů. V semifinálovém boji ČSR nestačila na Velkou Británnii, po tuhém boji před zaplněnými tribunami ji Čechoslováci podlehli těsně 0:1. V druhém semifinále nad Německem zvítězili pozdější mistři světa Kanadán 0:1.

V zápase o třetí místo porazilo Československo Německo 3:0. V čase vyhrocených vztahů mezi oběma zeměmi bylo vítězství nad rivalem alešově malým zadostiučiněním. Československý tým měl na soupisce dnes těžko představitelných pouhých čtrnáct hráčů. I tak se jednalo o skutečné hvězdy tehdejšího hokeje, příslušníky první zlaté generace hráčů. Výraznou postavou byl Bohumil „Bóža“ Modrý (1916-1963), který se po roce 1948 stal obětí politického procesu. Dalším důležitým stavebním kamenem týmu byl útočník, hráč LTC Praha a první Slovák v národním týmu Ladislav Troják, který tragicky zahynul s pěti spoluhráči při letecké katastrofě v roce 1948. Nejzkušenějším a nejlepším hráčem našeho mužstva na mistrovství byl pak Josef Maleček (1903-1982), který po turnaji převzal cenu fair play za nejslušnější družstvo. Tento všeobecný sportovec emigroval po převratu v roce 1948 do Švýcarska.

Tým trénoval Kanadán Mike Buckna (1908-1996), který před válkou působil jako hrající kouč v týmu LTC Praha. S týmem ČSR později vybojoval jako trenér první titul mistrů světa (1947). Šampionát skončil nejen sportovním, ale i finančním úspěchem. Zájem Pražanů o mistrovství byl opravdu značný, návštěvy trhaly rekordy. Velký podíl na úspěchu měl i známý rozhlasový reportér Josef Laufer, který svou pohotovostí a uměm dokázal přitáhnout další tisíce lidí k rozhlasovým příjímačům. Zvládnutá organizace také přispěla k propagaci ČSR navenek, což výstižně shrnul časopis Pestrý týden: „Hockeyová mistrovství jsou totiž událostí, o které referují všechny cizí noviny, zvláštní rozhlasové reportáže z jednotlivých zápasů jsou vysílány přímo ze zimního stadionu do mnoha zemí, v Praze díl řada zahraničních novinářů - jedním slovem: o Československu, jeho sportu, obecenstvu a demokracii se nyní píše snad v celém světě.“ ●

Milé čtenářky, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které si střídavě určují otázku k diskusi. Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá PRAHA 7 SOBĚ:

Jakým způsobem jste informovali o financování volební kampaně v roce 2014, a pokud jste neměli transparentní účet, budete jej mít v roce 2018?

PRAHA 7 SOBĚ

Před dvěma lety zahájila PRAHA 7 SOBĚ - nezávislá kandidátká sestavená z vašich sousedů - svou kampaní sbíráním podpisů 7% voličů Prahy 7 a zřízením transparentního účtu pro dobrovolné příspěvky na kampaň od občanů. Zvolili jsme tento postup, protože jej na komunální úrovni považujeme za nejprůhlednejší, nejautentičtější a nejlépe kontrolovatelný. Za komunální volby totiž nezískávají strany příspěvek od státu a jakákoliv pompézní kampaně nutně musí být podezření, protože peníze

Hobulet prosinec 2016

za dva roky budeme na ulici moci pohlédnout do očí a zase vás oslovit s žádostí o podpis, abychom mohli znova kandidovat. A vy se i díky našemu transparentnímu postupu budete moci rozhodnout, jestli nám to umožníte. Přispět na naši kampaně pak můžete již nyní - na transparentním účtu: 2400336020/2010. Děkujeme. ●
Jan Čižinský, starosta MČ Praha 7

Strana zelených

Volební kampaně Koalice PRO7 byla transparentní, přičemž každá ze stran koalice informovala podle svých pravidel. Náklady na kampaně činily cca 265 000 Kč.

Strana zelených přispěla ze svého účtu 84 000 Kč, Piráti 20 000 Kč, SNK-ED 50 000 Kč a Nezávislí PRO7 přispěli 22 500 Kč. Zbytek výdajů byl hrazen z individuálního fundraisingu, který bylo možné sledovat na transparentním účtu lídra kandidátky Ondřeje Mirovského, a z individuálních příspěvků jednotlivých kandidátů. Kampaně byla rovněž podpořena volební manažerkou, která tuto funkci vykonávala zdarma.

V příští volební kampani budeme opět transparentní informovat o financování i nákladech kampaně a opět se budeme spoléhat na příspěvky našich podporovatelů, kterým tímto velmi děkujeme. ●

František Vosecký, radní pro sport, podporu podnikání a místní Agenda 21 MČ Praha 7

ODS je otevřená strana

Jako tradiční politická strana s celostátní působností dodržuje ODS zákonné požadavky a o svém hospodaření zveřejňuje pravidelnou každoroční zprávu. S tou se může každý seznámit na webových stránkách ODS nebo v písemné podobě v Poslanecké sněmovně. Do zprávy za rok 2014 jsou zahrnuty i výdaje jednotlivých oblastních sdružení ODS na komunální volby.

Pokud by kohokoli zajímal sponzoring a dary, najde je nejlépe zpracované na webu www.politickefinance.cz.

Hospodaření ODS je od roku 2014 centralizované, což mimo jiné znamená, že oblastní sdružení ODS (jako je ODS Praha 7) nemají vlastní bankovní účty, a nemohou tedy ani provozovat účty transparentní. Jakékoli transakce související například s platbou volebních výdajů se provádějí přes centrálu ODS. Veřejnost se s nimi může seznámit na centrálním transparentním účtu ODS, který je u Komerční banky vedený od května 2014.

A když už jsme v financování komunálních voleb 2014, ne všichni občané Prahy 7 asi vědí, že hnutí PRAHA 7 SOBĚ přijalo stotisícový dar od člověka, který se následně stal tajemníkem úřadu MČ. ODS tento krok kritizovala, protože se jedná o zjevný střet zájmů.

A nic na tom nemění skutečnost, že tajemník Vacek na svou funkci z neznámých důvodů nedávno rezignoval. ●

MUDr. Tomáš Kaštovský, zastupitel MČ Praha 7 a předseda ODS Praha 7

Hobulet prosinec 2016

ANO 2011

Transparentní účet je speciální typ běžného bankovního účtu, který je zřizován za účelem poskytnutí detailních informací o transakcích občanům pomocí internetu. Kdokoliv tak může jednoduše kontrolovat pohyby a stav finančních prostředků na tomto účtu. Zájem široké veřejnosti o tyto účty zvýšila skutečnost, že s konceptem transparentních účtů byla podrobně seznámena např. v tisku. Hnutí ANO 2011 si je vědomo, že finanční dar není jen cennou podporou, ale i veřejně projeveným názorem dárců. Proto si cílíme této odvahy spojit jméno dárce s naším politickým hnutím. Všichni si mohou být jisti, že každá koruna na našem účtu se transparentně zobrazí i na webu. Než nám dárce velkoryse pošle dar, je třeba nejprve uzavřít darovací smlouvu s naším zástupcem v místě bydlíště: krajským manažerem nebo předsedou místní nebo oblastní organizace. Tento dar se zobrazí na našem transparentním účtu a bude také zanesen na webu. Pro dobrou správu obce (naši městské části) je důležité, aby se do práce radnice zapojovali občané. Má-li být účast lidí na rozhodování užitečná a všeestranně přínosná, je potřeba, aby všichni mohli mít kvalitní a přehledné informace. To samé je také nutné, aby bylo možné splnit hlavní cíle ANO 2011, tj. prosazení fungujícího státu a boj s korupcí. Proto chceme být maximálně otevření a vstřícní. Hnutí ANO zavedlo transparentní financování již ve volbách v roce 2014. Na adrese www.anobudelip.cz je možno se seznámit s transparentním financováním v letech 2014, 2015 a 2016. Také v příštím roce budeme v tomto průhledném systému poskytování detailních informací o transakcích a stavu našich finančních prostředků pokračovat. ●

Jan Svoboda, místopředseda oblastní organizace ANO 2011

Hobulet prosinec 2016

ČSSD

Před volbami v roce 2014 sociální demokracie využívala transparentní účet a samozřejmě jim budeme disponovat i v případě voleb v roce 2018. Každý si tak mohl ověřit, že majoritní část finančních prostředků na kampani pocházela z centrály sociální demokracie, drobnější dary pak tvorily příspěvky jednotlivých členů v Praze 7. Transparentní účet využíváme v každých volbách, dokladem jsou poslední podzimní krajské volby, které nebyly výjimkou.

Sociální demokracie není stranou, která o nutnosti zvyšování transparentnosti financování politických stran pouze hovoří, ale také koná. V roce 2013 při volbách do Poslanecké sněmovny jsme byli první stranou, která transparentní účet spustila. ●

Mgr. Daniel Štěpán, zastupitel MČ Praha 7 za ČSSD

Z redakční pošty

Dění ve farnosti Sv. Antonína

Se zájemem a rád, ač sám nejem obyvatelem Prahy 7, pouze zde pracuju, čtu holešovický Hobulet. Je zdrojem mnoha důležitých informací a přináší mnoho zajímavých témat.

Co mne však mrzí, že neobsahuje téměř žádné informace, kromě nedávné zmíny o opravě věže, o dění v holešovické farnosti Sv. Antonína. Chrám na Strossmayerově náměstí je dominantou širokého okolí a lidé, kteří jej míjejí, možná ani nevěděl, že se pod klenbami tohoto kostela schází živé společenství, které koná mnohé aktivity i pro širokou veřejnost. O dění v celé farnosti by asi nejlépe mohl informovat zdejší farář P. Pavel Semela. Já jsem již téměř čtyři roky varhaníkem tohoto kostela a chtěl bych alespoň stručně čtenáře seznámit s aktuální nabídkou kulturních aktivit, které farnost nabízí.

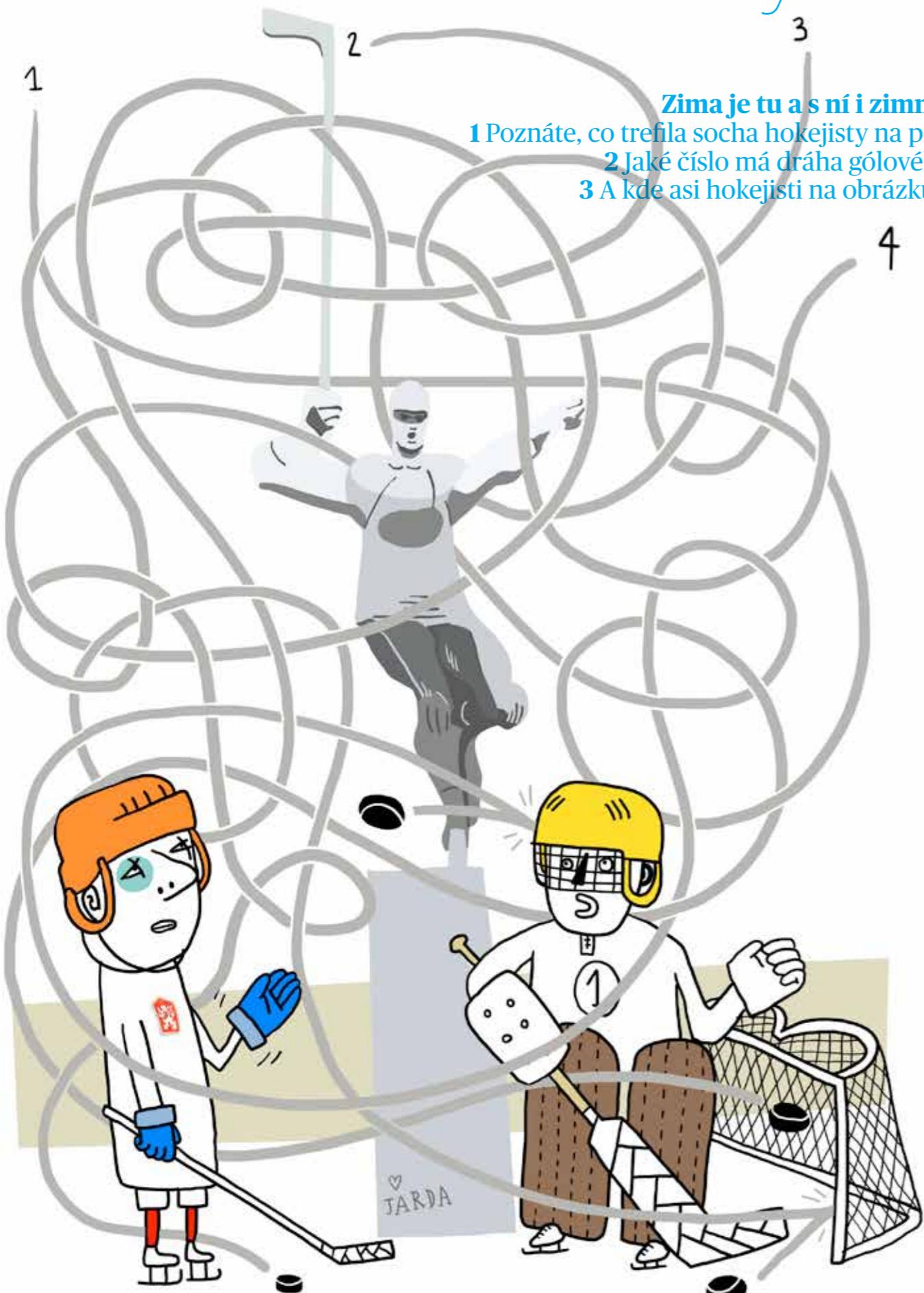
Již čtvrtým rokem chystáme několik zajímavých akcí pro všechny, kteří by se chtěli v době adventní uprostřed předvánočního shonu na chvíli zastavit. Především jsou to rojaty. Naš významný muzikolog a hudebník Dobroslav Orel píše: „Rojaty patří jako čistý a vroucí výraz mariánské úcty našich předků po stránce hudební k nejkrásnějším výtvorům duchovní písniček.“ Přijďte si rojaty nejenom poslechnout, ale i s námi zapřívat. Koncertní program rojat v kostele sv. Klimenta v Kostelní ulici, zahráje soubor Ritorrello. Zajímavou akcí podobného druhu jsou i Adventní půlhodinky. Jejich obsahem jsou varhaní improvizace doplněné duchovním slovem P. Pavla Semely. Doba adventní je dobou očekávání a přípravy na Vánoce a adventní téma nabízí mnoho inspirace, jež se jistě odrazí v krásných improvizacích. Přijďte do kostela sv. Antonína v neděli 4. 12. v 17.00, na varhany bude improvizovat legendární geniální improvizátor prof. Jaroslav Vodrážka, jenž i ve svých 85 letech nic neztrácí ze svého temperamentu a jehož nápaditou a duchovní hloubkou naplněnou hru lze jen obdivovat. Jste srdečně zváni i na 2. Adventní půlhodinky, při nichž bude improvizovat v neděli 18. 12. od 17.00 sám níže podepsaný. Krásné jesličky v kostele sv. Antonína jsou každoročně během Vánoc hojně navštěvované. Při této přiležitosti můžete na Boží hod vánoční 25. 12. od 17.00 poslechnout koncert známého smíšeného sboru České madrigalisté pod vedením Veroniky Hádkové za doprovodu instrumentálního souboru. Na koncertě nazná skladby V. A. Michny, V. K. H. Rovenského a G. Ph. Telemanna.

Všichni zájemci o krásnou hudbu jsou srdečně zváni na všechny tyto akce, vstupné je na všechny dobrovolné. Jako malé doplnění lze zmiň, že ve farnosti působí chrámový smíšený sbor, který pravidelně účinkuje při bohoslužbách. Nyní aktuálně budeme provozovat o Vánocích 25. 12. při mší v 10.00 nově zkomponovanou hudbu pro tento sbor, sólo, varhany a orchestr. Před rokem byl založen i dětský sbor. ●

MgA. Miroslav Přenička, regenschori kostela sv. Antonína

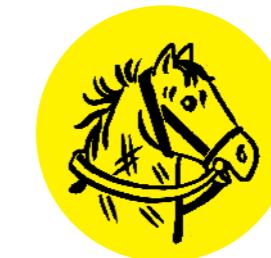

Zimní radovánky

Třída Milady Horákové se objevila v žebříčku nejnebezpečnějších pražských ulic. U každé páté nehody v ní museli zasahovat zdravotníci.

Arnika na Letné zasadila dva duby jako připomínku 15 let úsilí, které od svého založení věnuje zlepšování životního prostředí.

Lepší Vánoce třeskuté než tekuté. Lepší kolotoč točící nežli koně stojící. Hezké Vánoce a nedělejte koniny.

Pomožte nám roztočit Letenský kolotoč, přispějte na účet 107-9304750207/0100.

Ve Fraktálu si jeden Američan ze zoufalství nad vítězstvím Trumpa ostríhal vlasy.

Magistrát vybral firmu, která bude opravovat Šlechtovku. Práce budou stát přes 100 milionů korun, ale jméno společnosti ještě neprozradil.

V Bio Oko a Café Jenda proběhl festival Kino Brazil. Na programu byly filmy, tańecní lekce, brunch, koncerty a dílny pro děti.

Na Letenském náměstí způsobila poprask policejní kamera, která mířila do oken jednoho z domů. Jak se později zjistilo, šlo o porouchanou dopravní kameru, která nešla sklopit.

V Národním zemědělském muzeu se konala už desátá Letenská husa.

Na Strossmayerově náměstí vystoupil s Terezínskou štafetou Jiří Brady.

Na Výstavišti se konal Cannafest.

Bezdomovecká galerie u holešovického nádraží se připravuje na advent. Její „kurátor“ Honza Satter už má domluvené tři stromky – jeden pro křesťanské, druhý pro pravoslavné a třetí pro vietnamské Vánoce. Proud mu přijíždí nedaleký obchod.

V labirintu pod letenským kyvadlem se konalo hasičské cvičení. Požárníci testovali kyslíkové masky, vysílačky i vyproštění dvou lidí z bludišť betonových chodeb.

V Holešovicích se otevřelo multifunkční útočiště pro všechny kreativní duše Vnitroblokk. Stojí za ním lidé z Radlické kulturní sportovny a Kavárny co hledá jméno.

Policisté honili po Holešovicích mladíka, který železným sloupkem poničil zaparkované auto.

V podchodu vedoucím od Bubenské na Vltavskou se objevila výmalba a zrcadla, takže si člověk připadá jako v obýváku.

Nemovitosti v Praze 7 zdražují. V některých bytech už stojí jeden metr čtvereční přes sto tisíc korun, což ještě nedávno platilo jenom pro centrum města.

Listopadovou Stromovku prozářily mexické Dušičky. Ve stínu staletých stromů hořely svíčky na oltářích, jedl se chléb mrtyvých, zdobily cukrové lebky a ke všemu hrály mariachi kapely.

HolKa odplula do doků. V roce 2016 urazila více než sedm tisíc kilometrů, přepravila přes 65 tisíc lidí a 1300 jízdních kol. Další sezona zahájí v březnu 2017.

Po Jateční běhal velký chlupatý pes.

Stromovou proběhl Sri Chinmoy Race na dvě míle. V cíli na závodníky čekaly lívance se skořicí.

Radnice Prahy 7 ráda projednává nejrůznější téma přímo se svými občany. Pořádá celou řadu setkání věnovaných konkrétním tématům (doprava, bezpečnost a podobně), každý měsíc se můžete neformálně sejít se starostou a vybranými radními nebo se na vás názor ptáme prostřednictvím anket. Která z těchto forem participace vám vyhovuje a jak byste podíl občanů na správě věcí veřejných v Praze 7 řešili vy?

Jednou jsem byla na setkání s občany v hospodě a určitě plánuji se znova účastnit.

Sárka Hanzlíková

To máte těžký. Ne vždy to člověku vyjde. Takže jsem byl jen jednou u nás v Kaffi. Pak taky třeba když byla diskuse s Institutem plánování a rozvoje v Café Jedna, tak člověk měl pocit, že poslouchají, ale že jim jsou připomínky stejně ukradený.

Ondřej Vlk

Online ankety vyplňuju všechny.

Jiří Hladký

Nejlepší typ setkání jsou setkání Na Mělníku a nejlepší typ anket jsou ty přihlouplé.

Martin Tománek

Nejlepší jsou osobní setkání, ale je zase pravda, že těch setkání je už hodně a člověk nestihá. První rok jsem byl i v Planetáriu ohledně Stromovky, i v Technickém muzeu o Zátořech, i ve škole na Štrosu na komunitním plánování... Ted už skoro na nic nechodím, není čas. Nejvíce mi vyhovují online ankety a pak třeba jednou za měsíc či dva setkání, na kterém by se ale probíralo více věcí najednou. Také bych ocenil nějak rozdělit věci na pouze informační a na setkání, kde můžu jako občan něco reálně ovlivnit. Nevím, jestli je hospoda ideální místo kvůli hluku. Cílem je podle mě najít způsob, jak aktivně zapojit občany do rozhodování o společných věcech. Ale pak narázíme na problém, že samotná Praha 7 má žalostně málo pravomocí. Vládne paragraf, a ne lidé. To bychom měli postupně měnit.

Marko Janík

Co na to radnice?

Děkujeme všem za jejich názory. V budoucnu se budeme snažit snížit počet setkání s občany k velkým tématům a oslovovat spíš konkrétní skupiny lidí, kterých se daná věc týká - jako tomu bylo například ve věci rekonstrukce ulice U Letenské vodárny. Rádi bychom také zachovali pravidelná setkání se starostou, kam může kdokoliv z vás přijít neformálně prodiskutovat vše, co jej na životě v Praze 7 pálí. Ze všech větších setkání pořizujeme záznam, který je k dispozici na YouTube. Pokud nám to technické podmínky dovolí, pak u větších akcí zajišťujeme i přímý přenos.

S novým rokem chystáme v Hobuletu nové rubriky - například pravidelnou právní poradnu nebo rubriku Věděli jste, že. Zajímalo by nás, co vám v obsahu Hobuletu chybí a které části byste naopak oželeli. Na vaše názory se těšíme na Facebooku Prahy 7, emailu: redakce@hobulet.cz či na adresu: Hobulet, nábr. Kpt. Jaroše 1000, Praha 7.

Velkoobjemové kontejnery

Čechova × Nad Královskou oborou	vždy 16–20 hodin
Tusarova (před č. 52)	5. 12. 2016
Kamenická (před č. 53) × U Akademie	6. 12. 2016
U Vody × Jankovcova	6. 12. 2016
Jana Zajice × U Sparty	12. 12. 2016
U Městských domů × Poupeťova	12. 12. 2016
Strojnická × U Smaltovny	13. 12. 2016
Tusarova (proti č. 5)	13. 12. 2016
Ortenovo nám. × U Pergamenky	19. 12. 2016
Pplk. Sochora (proti č. 14)	19. 12. 2016
Letohradská × U Letenského sadu	20. 12. 2016
U Průhonu × Na Maninách	20. 12. 2016
Osadní × Dělnická	27. 12. 2016
Za Papírnou	27. 12. 2016

Do velkoobjemového kontejneru nepatří

živnostenský odpad, nebezpečný odpad (autobaterie, zářivky, barvy, rozpuštědla, motorové oleje a obaly od nich), bioodpad, stavební odpad, pneumatiky, elektrospotřebiče, televizory a PC monitory, počítače, lednice, mražáky a sporáky.

Odpad je možné odevzdát i ve sběrných dvorech a ve stabilních sběrných nebezpečných odpadů. Sběrný dvůr hl. m. Prahy, Vočářova (pod Libeňským mostem), Praha 8, tel.: 266 007 299, provozní doba: Po–Pá 8.30–17 hodin, So 8.30–15 hodin. Zde přijímají všechny druhy odpadů.

Pro majitele psích mazlíčků

Platíte správné? Znáte správnou sazbu poplatku za svého pejska? Víte, kdy je poplatek splatný? Všechny informace se dozvíté na oddělení místních poplatků, tel.: 220 144 042 nebo emailu: bacovam@praha7.cz.

Vítání občánků

Milí rodiče, rádi bychom vás pozvali do obřadní síni MČ Praha 7 ke slavnostnímu přivítání vašich dětí. Obřady se konají dvakrát měsíčně, a to v následujících termínech: 8. a 15. prosince a 19. a 26. ledna. Pokud máte o účast zájem, kontaktujte prosím Zdeno Doubravovou, tel.: 220 144 014, email: doubravovaz@praha7.cz.

Brožura, bez které se neobejdete

Rádi byste se spojili s úředníky Prahy 7, ale neznáte telefonní číslo? Na informačních centrech Prahy 7 si můžete zdarma vyzvednout informační bulletin, kde naleznete nejen kontakty na lidi z radnice, ale třeba i mateřské a základní školy Prahy 7 či termíny zasedání zastupitelstva.

Gynekologická ordinace v SAZU opět v provozu

Od konce října je obnoven provoz gynekologické ordinace v SAZU. Ordinační hodiny MUDr. Zuzany Novákové jsou do konce roku omezeny pouze na středy od 7 do 15 hodin, od ledna by měla být ordinace již v plném provozu. Objednávat se můžete na tel.: 220 190 663 nebo 220 190 653.

Hobulet

12/2016

PROSLULÁ
LETENSKÁ TISKÁRNA:
KVALITA
RYCHLOST
UNIVERZÁLNOST...

TO JE ~~Tygr~~ tisk.cz

Tiskárnu TYGR TISK provozuje TYGR U STROMOVKY s.r.o.,
Čechova 33, 17000 – Praha 7
www.tygrtisk.cz email: tisk@tygrtisk.cz
telefon +420 222 955 815 nebo +420 602 379 038

PRAGDENT

Moderní stomatologická ordinace Pragdent,
poskytující péči dle nejnovějších trendů a poznatků,
PŘIJÍMÁ NOVÉ KLIENTY.

Dále nabízíme možnost ošetření dentální hygienistkou,
včetně odstranění pigmentací a bělení zubů.

Janovského 993/48, Praha 7 - Holešovice (u Výstaviště)
Rádi Vás objednáme na ošetření nebo konzultaci na čísle 777 770 942
Těšíme se na Vás!

KOSMETIKA
ERIKA

Česká kosmetika Salvus a Mako, kosmeceutikum Essenté
Ke každé kůře parafinový zábal rukou **zdarma**
Po předložení tohoto inzerátu 20 % sleva
Mobil 606 959 605, Janovského 17, Praha 7 170 00
www.kosmetikaerika.cz

**Prodejna Wrangler
Františka Křížka 16
Praha 7**

Platnost kuponu do 22. 12. 2016

-490 Kč NA KALHOTY

Slevu lze uplatnit na pánské a dámské kalhoty
Na další sortiment prodejny je sleva 10 %

Cafe Reserve

Zveme vás do nově otevřené kavárny Cafe Reserve, U Studánky 1/276, Praha 7 – Holešovice.

Máme otevřeno od pondělí do pátku od 8 – 18 hod, vikendy dle rezervací.

AKCE: každá 6. káva zdarma dle vašeho výběru. Těšíme se na vás!

Telefon: +420 733 223 131

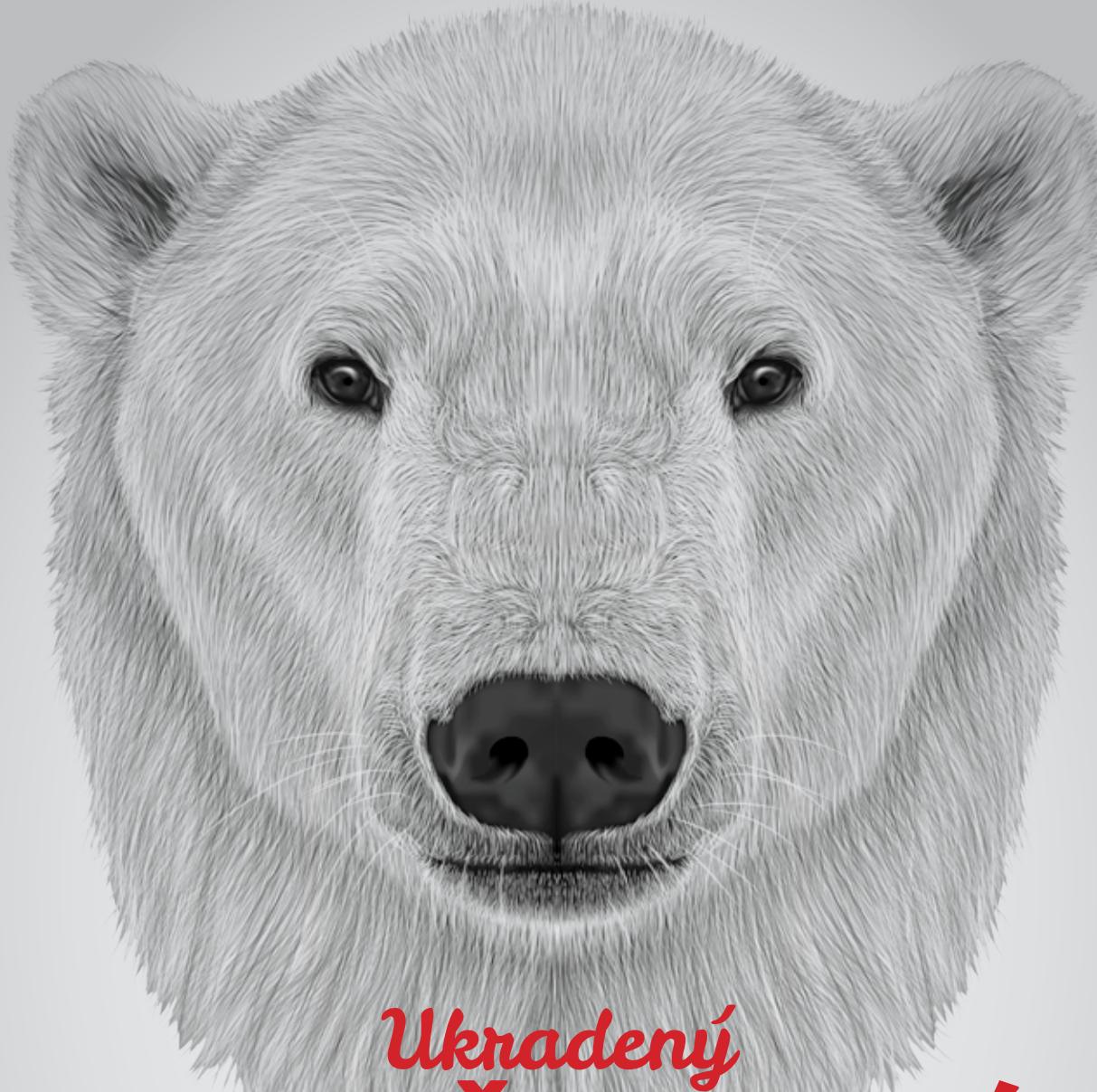
MISCH MASCH
MUSIC CLUB & LOUNGE

**Tématický program - Pivní bar
VIP LOUNGE - Premiový alkohol
Pizza & Gyros**

otevřeno Čt - So 21.00 - 5.00 hod
Veletržní 61, Praha 7, www.mischmasch.cz

ART DISTRICT 7

Ukradený

HOLEŠOVICKÝ FILMOVÝ ADVENT

Tíma Burtona

PROGRAM HOLEŠOVICKÉHO FILMOVÉHO ADVENTU 2016

Vstupné na projekce od 18.00 pouze 40 Kč, pokud není uvedeno jinak.

4.12. 15.00	Popelka – Australian Ballet	250 Kč
5.12. 16.00	Letenský Mikuláš před Okem Bratříček Karel	zdarma
6.12. 18.00	Kubo a kouzelný meč Dům na kolech - Diáky	150 Kč
7.12. 18.00	Rodinné štěstí	
8.12. 18.00	BeetleJuice	Burton/120 Kč
9.12. 18.00	Vzkaz v láhvích	
10.12. 18.00	Anthropoid	

11.12. 18.00	Ukradené Vánoce	Burton/120 Kč	19.12. 18.00	Intimní osvětlení Hamlet - NT Live	250 Kč
12.12. 18.00	Café Society	250 Kč	20.12. 18.00	Červená želva	
20.30	Frankenstein - NT Live		21.12. 18.00	Muž jménem Ove	
13.12. 18.00	Cesta do fantazie		22.12. 18.00	Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivně dětí	Burton
14.12. 18.00	Je to jen konec světa		23.12. 18.00	Sully: Zázrak na řece Hudson	
15.12. 18.00	Karlík a továrna na čokoládu	Burton	24.12. 11.00 a 13.00	Ježíšek v Ouku	zdarma
16.12. 18.00	Dívka ve vlaku		25.12. 18.00	Casablanca	
17.12. 18.00	Tohle je nás svět		27.12. 18.00	Frankenstein - NT Live	250 Kč
18.12. 15.00	MET: Kaja Saariaho - Láska zdaleka	350 Kč			
18.15	Stříhoruký Edward	Burton/120 Kč			